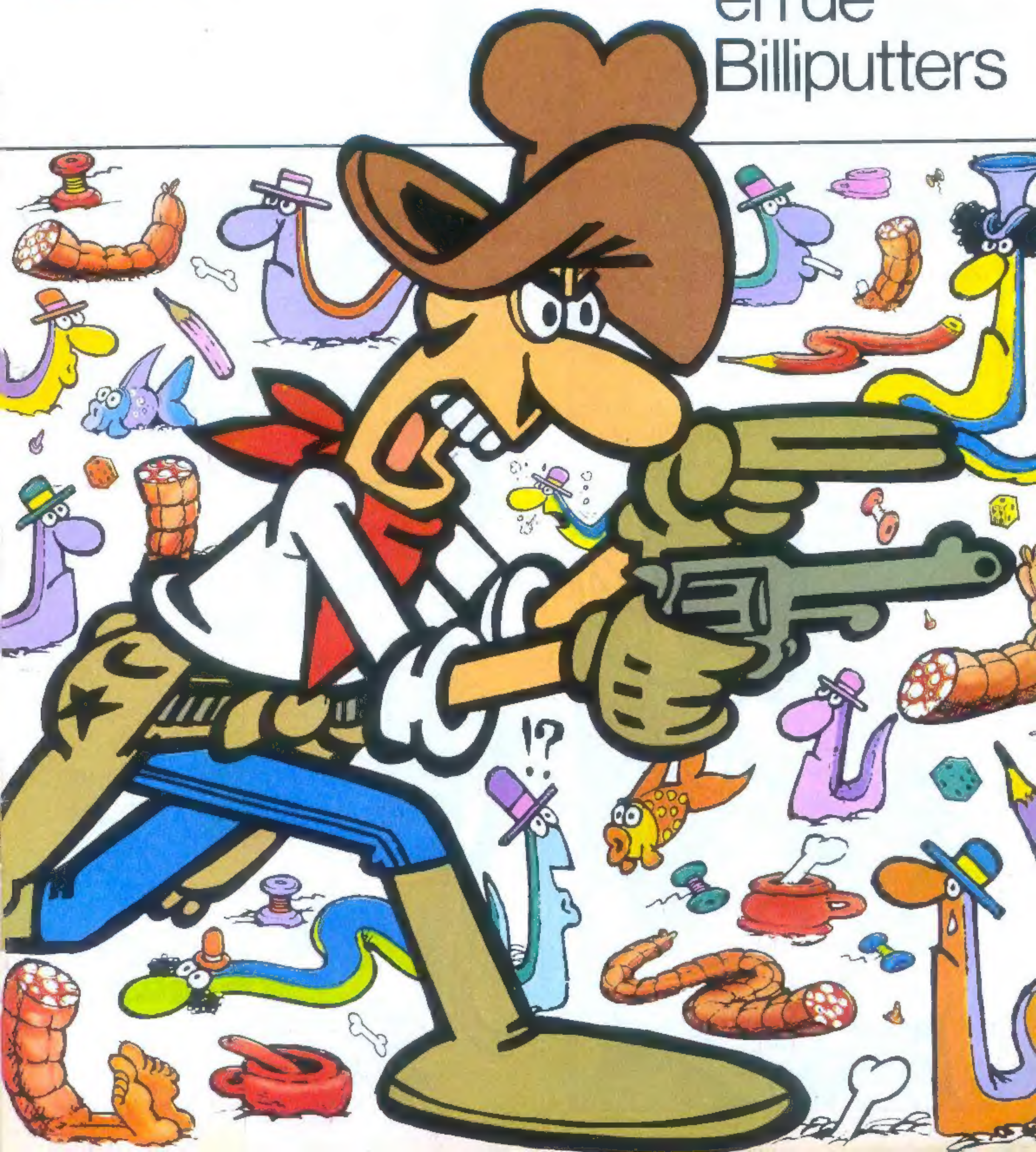
STRIPWEEKBLAD

pep

prijs 65 cent
nr.42 ★ 9/15 oktober 1971

NIEUW! Cocco Bill en de Billiputters

DEZE WEEK:

NICO & FRANS SPITS

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

INHOUD

pep postbus 497, Amsterdam

Post voor

Experimenteren

Het feit dat ik al sinds 1963 elke week eerst acht en nu twaalf aan elkaar geniete blaadjes op de mat vind, is bewijs genoeg dat Pep bij mij geen kwaad meer kan doen. En dat is maar goed ook, want momenteel zijn de geachte redacteuren driftig aan het experimenteren met allerlei nieuwe strips, waarvan sommige meesterlijk wat betreft tekst en tekening zijn en andere nu niet direct uit de pan springen. Zo valt het mij op dat Mick Tangy door Uderzo stukken beter uit de verf kwam. „De Generaal" van besmette Peter slaat alles en is voorwaar een waardig opvolger van „Iznogoedh" wiens geestelijke vader kennelijk door zijn moppen heen was. Dat er nog geen honderden brieven zijn binnengekomen met al dan niet minder lovende opmerkingen over Titus, is mij een raadsel. Overigens, dat Greg een superman is, wisten we allang.

Karel Rekers, Amsterdam

We gaan door, zeggen we eenvoudig.

CCC Inc.

Ik snap niet waarom CCC Inc. in Pep stond. Totdat ik Vpro Campus had gezien, wist ik niet eens dat die groep bestond. Zijn er nou echt geen andere waar je over kunt schrijven? Nee? Nou, ik weet ze wel: bv. Led Zeppelin, Iron Butterfly, Cobra, Tee Set. Graag eerst deze en dan weer de onbekende. Ja? Okay, weer goeie vrienden.

J. ten Have, Eindhoven

Voorlopig stonden ze wel mooi in de LP-Top 20! Led Zeppelin stond in Pep 42/1970 en Tee Set in Pep 4/1971.

Moet

Walter van der Ploeg in Pep 33 heeft ongelijk, want volgens mij staan er genoeg stripverhalen in Pep. Pep kan het best blijven zoals het nu is. Pep is gewoon het einde. Hij schrijft ook: „Eigenlijk moet er op Pep „weekblad" staan." Niks moet!

Magali Rijneveld, Eindhoven

Maar er mag veel.

Jackie Stewart

Wilt u een uithaler van Jackie Stewart plaatsen met zijn race-auto? Ik denk dat u daar velen een plezier mee zal doen.

Frank Klaassen, Alkmaar

Volgende week een artikel over Stewart.

Volgende week:

MANGAS COLORADAS

Nieuwe serie strips over INDIANEN

door Hans G. Kresse met medewerking van Anton Kuyten

De route van de MOONROCK EXPRESS voor de komende week:
15, 16 en 17 oktober — Venlo
18 oktober — Venray
19 oktober — Sittard
20 oktober — Heerlen
21, 22, 23, 24 okt. — Maastricht.

OPLOSSING PUZZEL PEP 41

Toen Blunder op 't slot van Bleijerheide
een preutse jonkvrouw wilde bevrijden
schrok hij zich lam
toen hij vernam
dat 't mens hem daarna zou kastijden.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN**: Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en de

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

romeinse lusthof

Door allerlei vreemde geluiden die uit het bos komen, is de dorpshaan ietwat van slag geraakt. Dat mist z'n uitwerking beslist niet...

© Dargaud S.A. 1971

WORDT VERVOLGD

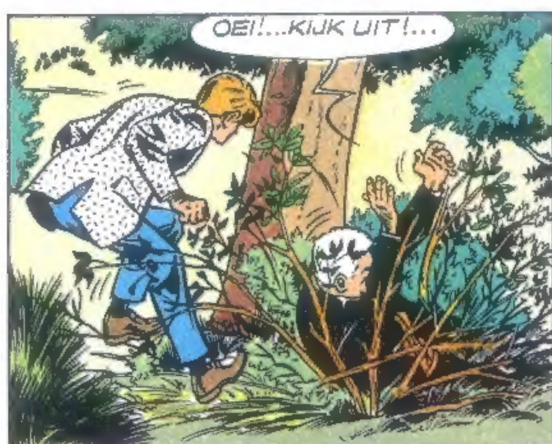
RIK RINGERS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

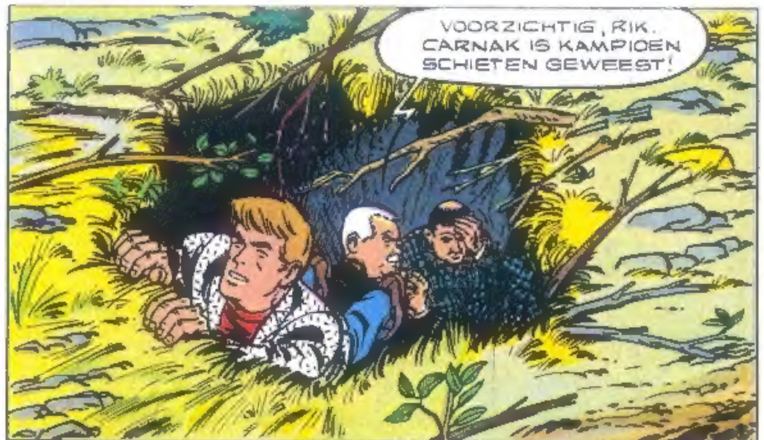

DE VIJF ONZICHTBAREN

Rik speurt intensief naar vijf ex-sportlieden. De ontmoeting met de vroegere meesterschutter Carnak verloopt niet zo naar wens...

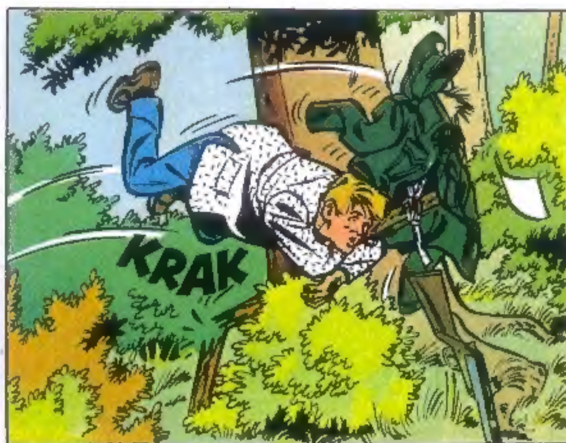

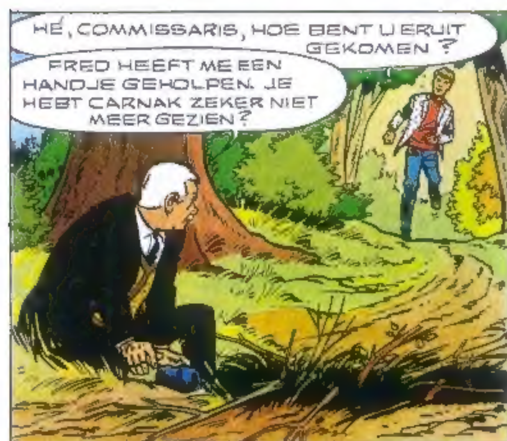

RIK RINGERS

30

DE VIJF ONZICHTBAREN

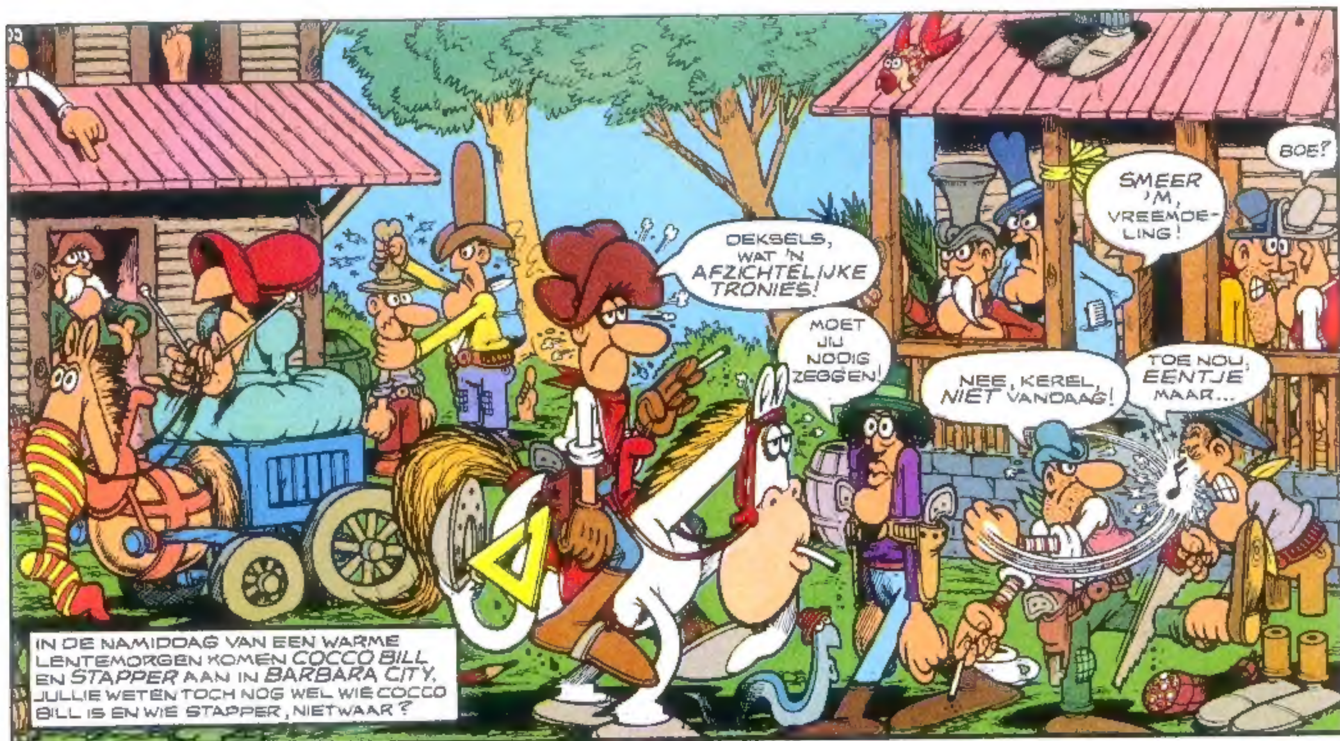

WORDT VERVOLGD

JACOVITI: COCCO BILL e

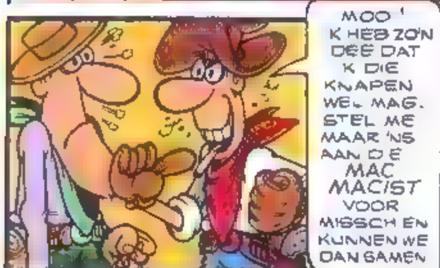

de BILLIPUTTERS

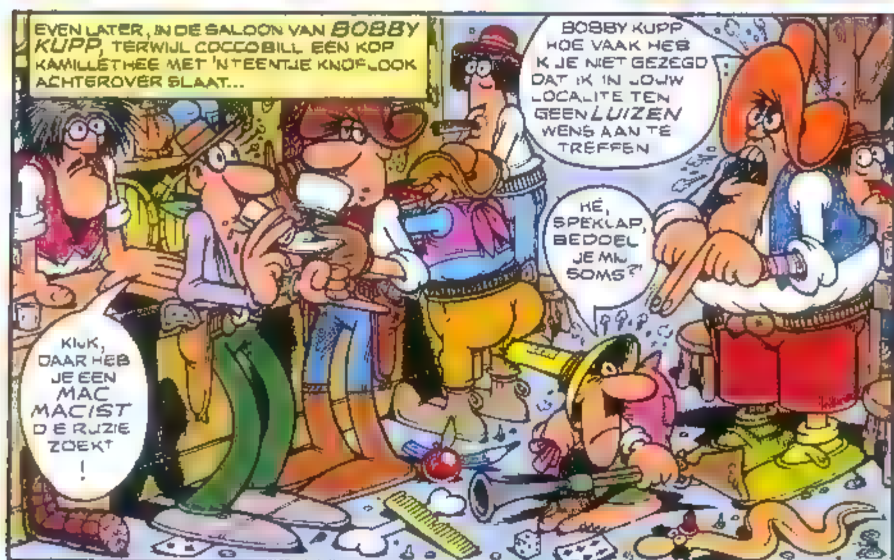

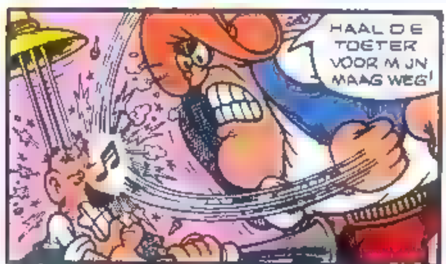

WORDT VERVOLGD

Grote Pyr

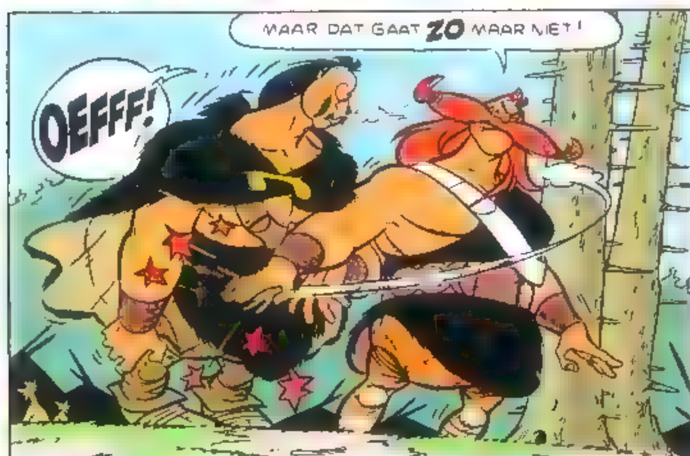
WIJZEN, HIER VOOR U STAAT GROTE PYR DIE MIJ IN EEN ONEERLIJKE STRIJD VERNEDERD HEEFT. IK WIL HEM DAARVOOR STRAFFEN, MAAR NU EIST HIJ EEN TWEEGEVECHT. MIJN OORDEEL IS DAT HIJ TERECHTGESTELD MOET WORDEN ALS EEN GEWOON MISDADIGER. AAN U IS DE BESLISSING, O WIJZEN.
HET HEEFT ZEKER WEINIG ZIN JE VERHAAL VAN KANTTEKENINGEN TE VOORZIEN, NIETWAAR?
TIEN POND KAAS
ZZZZZ
JIJ BENT DE BAAS. HIHIHI!

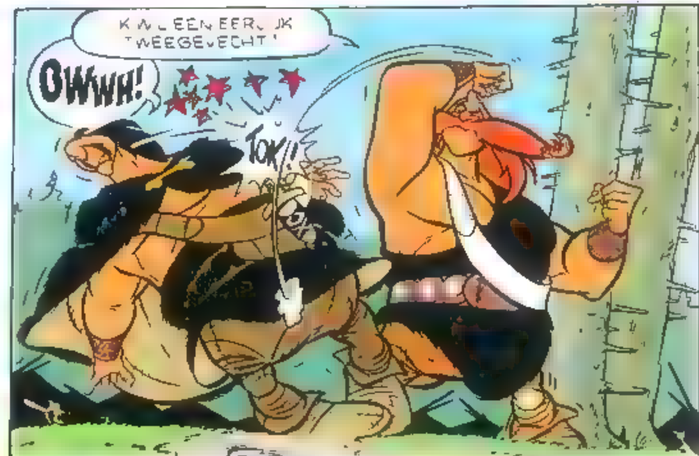
HEEL WEINIG ZIN, PYR. DAT IS ALLEEN MAAR VERWARREND VOOR DIE OUDE MENSEN!
ZZZZ

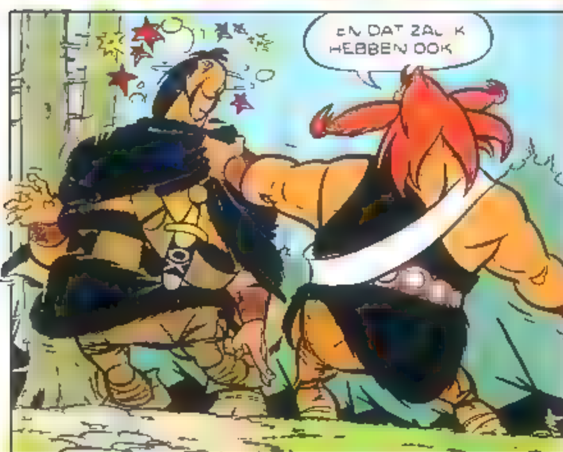
DE RAAD HEEFT NIET VEEL TIJD NODIG
JE WORDT DUS TERECHTGESTELD, PYR! EENSTEMMIG OORDEEL VAN DE RAAD. HAHAHA!
EENSTEMMIG OORDEEL VAN JOU!
VOORZICHTIG MET DE OUDJES. WE HEBBEN ER NIET TE VEEL VAN!
DAT KOMT DOOR DIE RIJKER GETIJDEN VAN TEGENWOORDIG. JE KRIJGT GEWOON DE KANS NIET MEER OM OUD TE WORDEN!
VALSSPELER, JIJ WAS DE BAAS
HIHIHI!

MAAR DAT GAAT ZO MAAR NIET!
OEFFF!

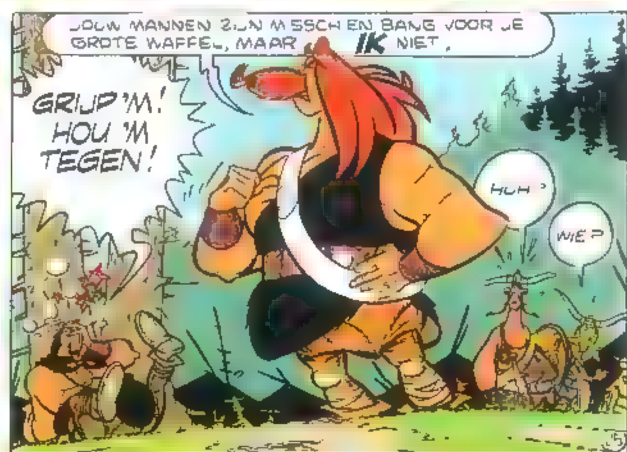
IK WIL EEN EERLIJK TWEEGEVECHT!
OWWH!
TOK!!

EN DAT ZAL IK HEBBEN OOK!

WAK

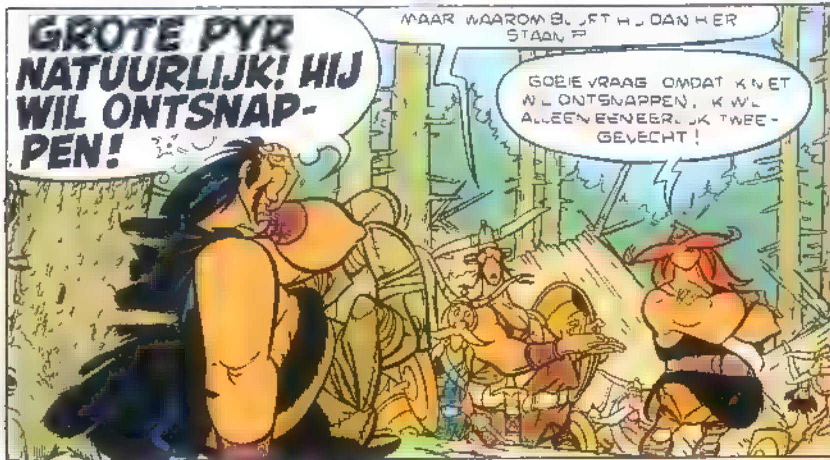

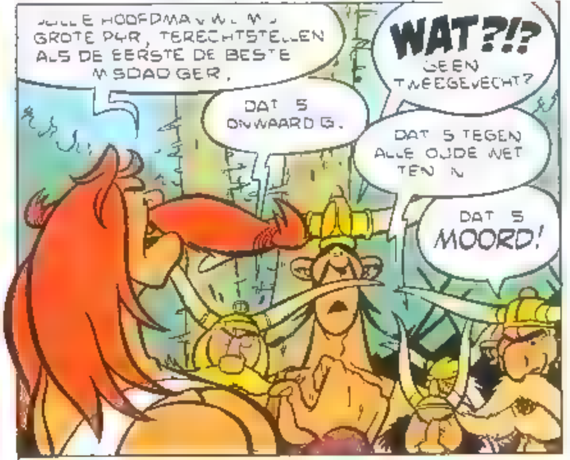
JOUW MANNEN ZIJN MISSCHIEN BANG VOOR JE GROTE WAFFEL, MAAR IK NIET.
GRIJP 'M! HOU 'M TEGEN!
HUH?
WIE?

DOOR DICK MATENA

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

Grote Pyr is door handlangers van Zwarte Gorre gevangengenomen. Gorre's Raad der Ouden zal beslissen wat er moet gebeuren.

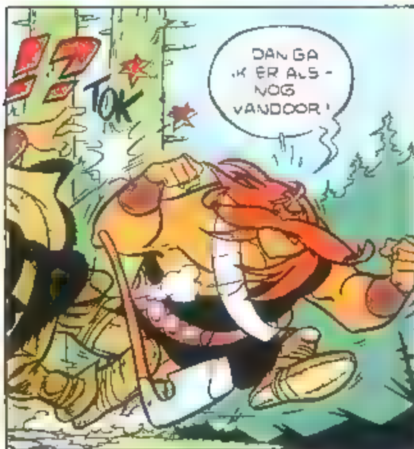

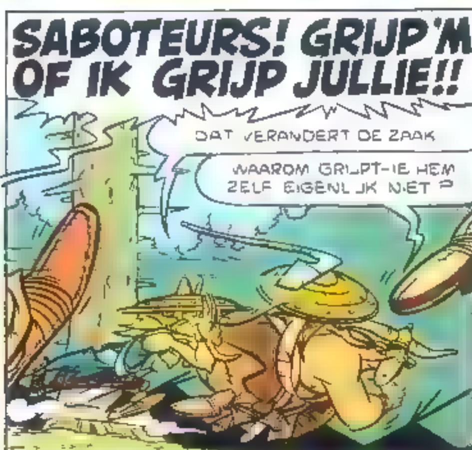

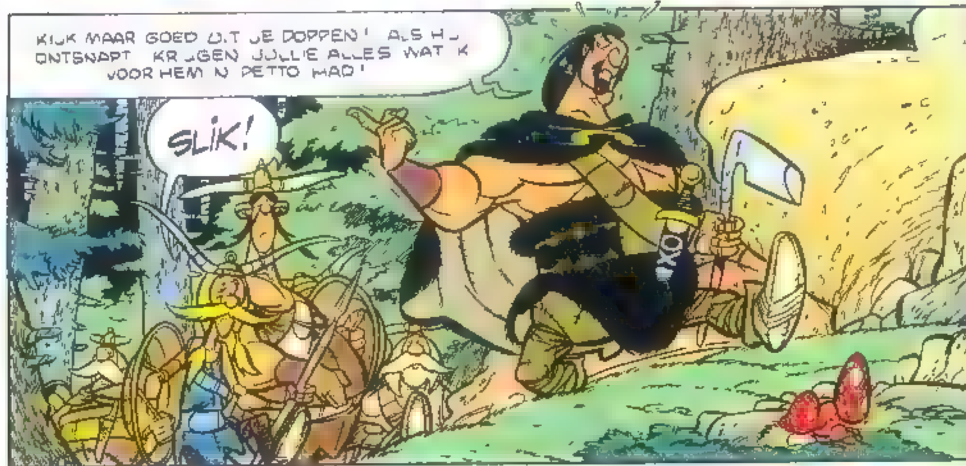

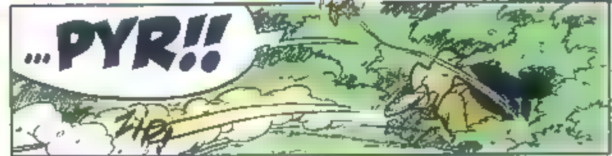

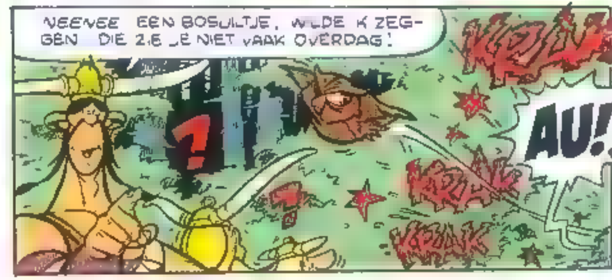
Grote Pyr

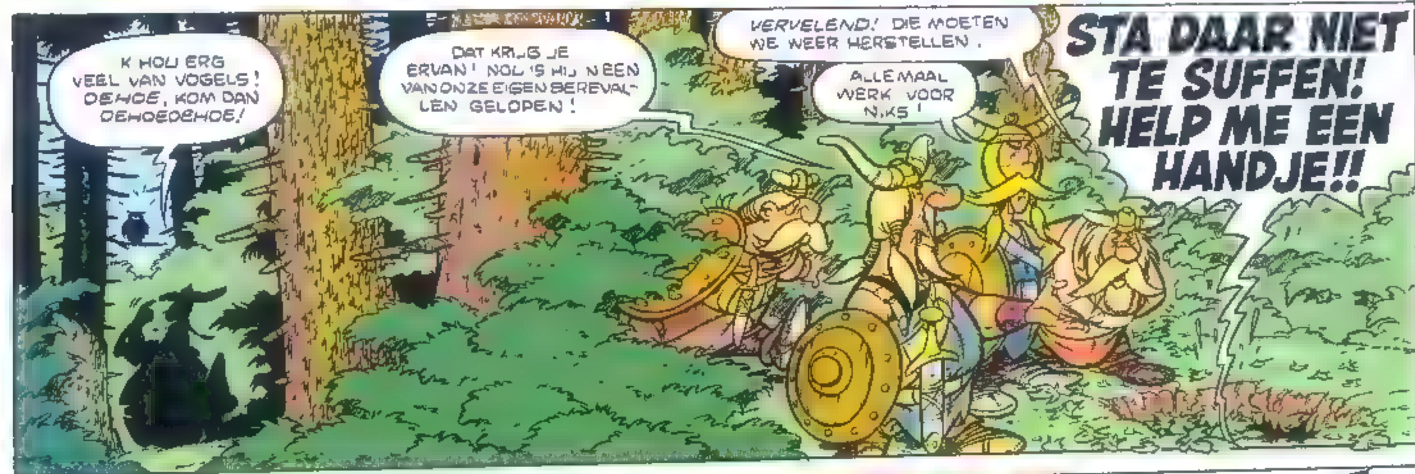

KIJK MAAR GOED UIT JE DOPPEN! ALS HIJ ONTSNAPT KRIJGEN JULLIE ALLES WAT IK VOOR HEM IN PETTO HAD!
SLIK!

DAAR!
WAAR?

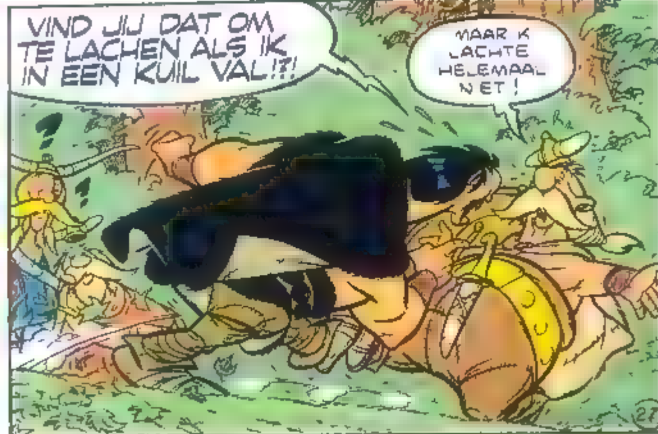

DAAR, DIE OGEN! DAT IS !
GROTE ...

...PYR!!

NEENEE EEN BOSUILTJE, WILDE IK ZEGGEN. DIE ZIE JE NIET VAAK OVERDAG!
AU!

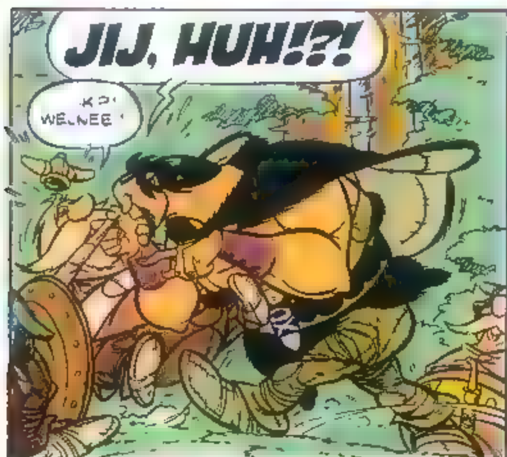

IK HOU ERG VEEL VAN VOGELS! OEHOE, KOM DAN OEHOEOEHOE!
DAT KRIJG JE ERVAN! NOU IS HIJ IN EEN VAN ONZE EIGEN BEREVALLEN GELOPEN!
VERVELEND! DIE MOETEN WE WEER HERSTELLEN.
ALLEMAAL WERK VOOR NIKS!
STA DAAR NIET TE SUFFEN! HELP ME EEN HANDJE!!

HAHAHA!

VIND JIJ DAT OM TE LACHEN ALS IK IN EEN KUIL VAL!?!
MAAR IK LACHTE HELEMAAL NIET!

HAHAHAHA

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

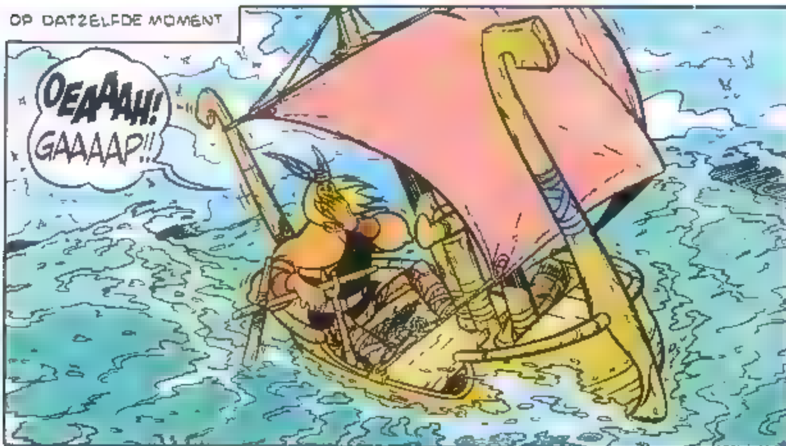

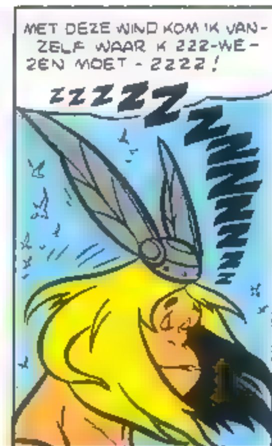

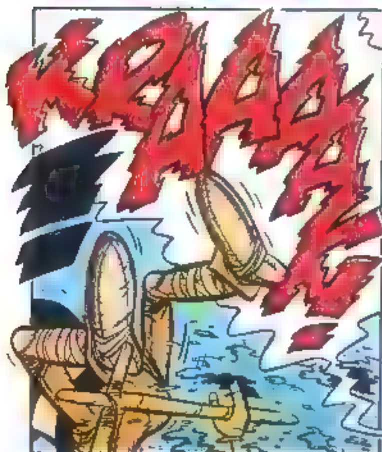

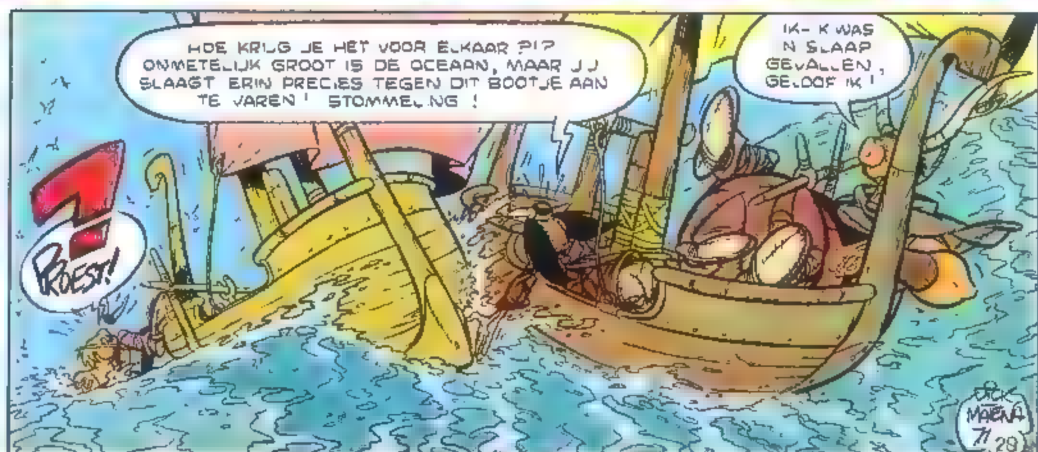
OP DATZELFDE MOMENT

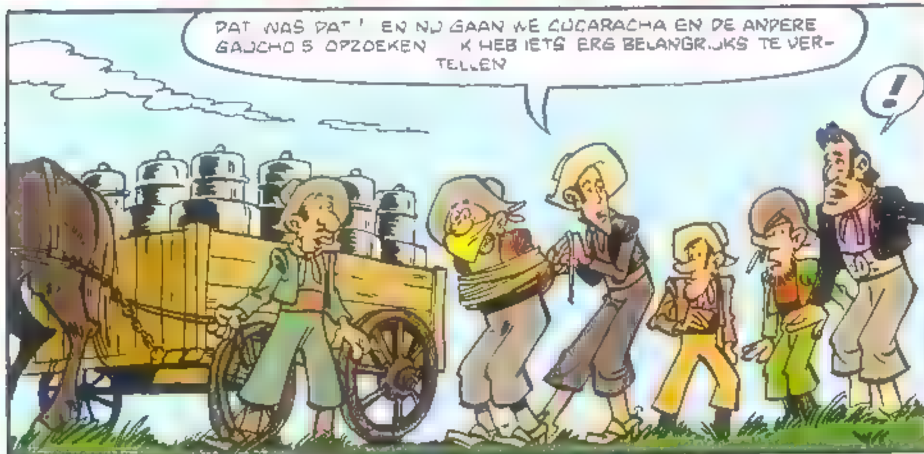

WORDT VERVOLGD

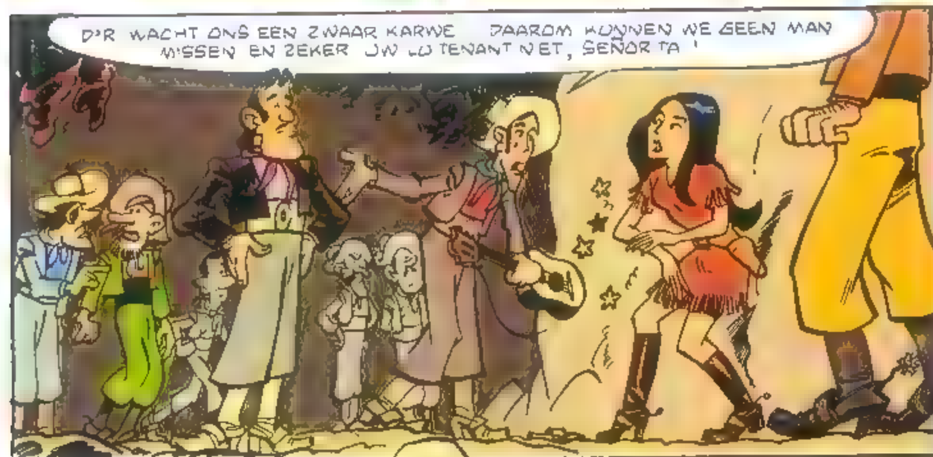
BANDONEÓN

DAT WAS DAT! EN NU GAAN WE CUCARACHA EN DE ANDERE GAUCHO'S OPZOEKEN. IK HEB IETS ERG BELANGRIJKS TE VERTELLEN
!

WAT LATER
HA! BEN JE DAAR, VREEMDELING! HET VERBAAST ME NIET DAT JE VAN EL CHINO GEWONNEN HEBT!

EN JIJ, EL CHINO, WEET WAT ER GEBEURT MET DEGENEN DIE CUCARACHA TEGENWERKEN!

NEE!

D'R WACHT ONS EEN ZWAAR KARWEI. DAAROM KUNNEN WE GEEN MAN MISSEN EN ZEKER UW LUITENANT NIET, SEÑORITA!

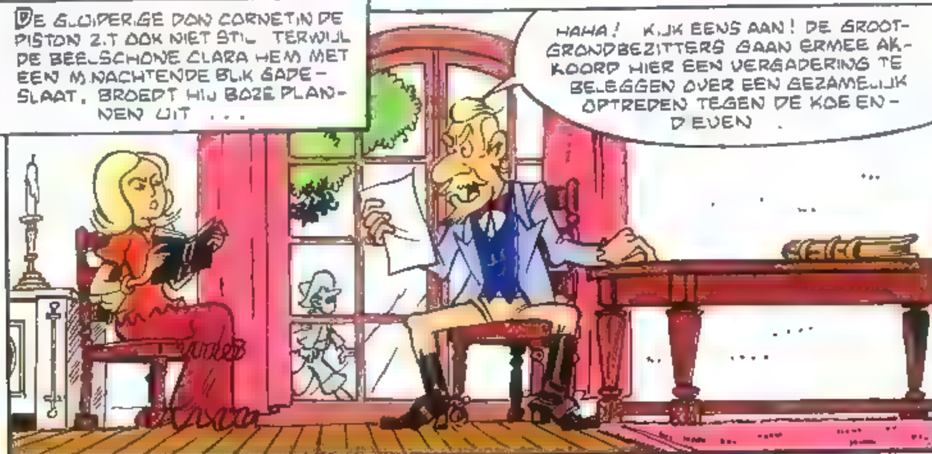

WAT EEN GEWELDIGE MAN IS DE BANDONEÓN TOCH.

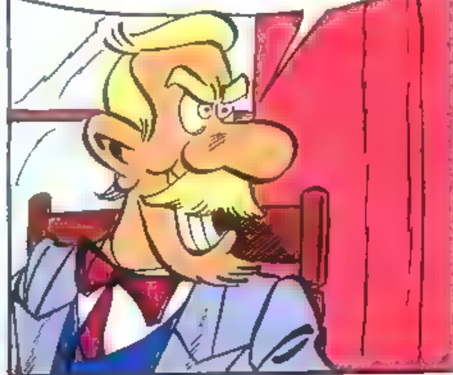

LUISTER. WE GAAN HET VOLGENDE DOEN

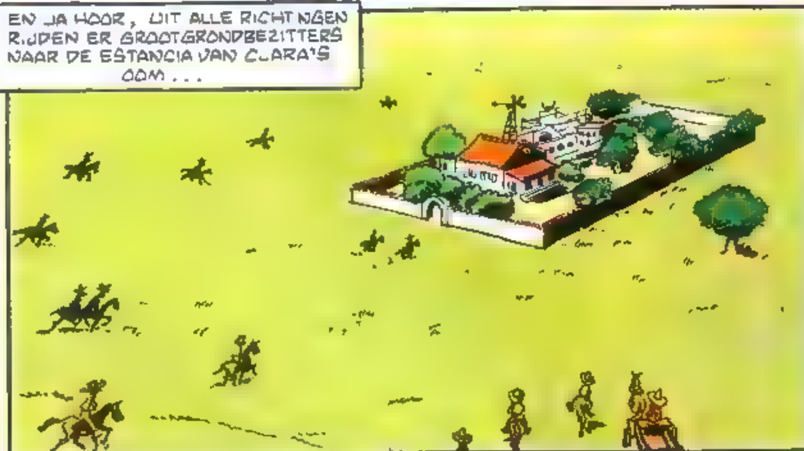
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

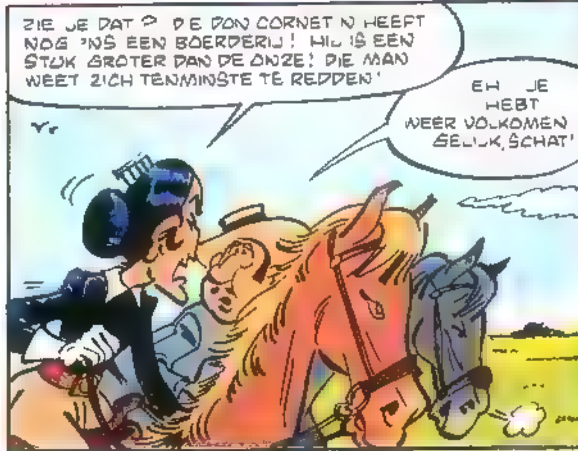
en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

El Chino moet in een gevecht tegen Bandoneón het onderspit delven. Onze held is niet haatdragend en reikt zijn tegenstander de hand. .

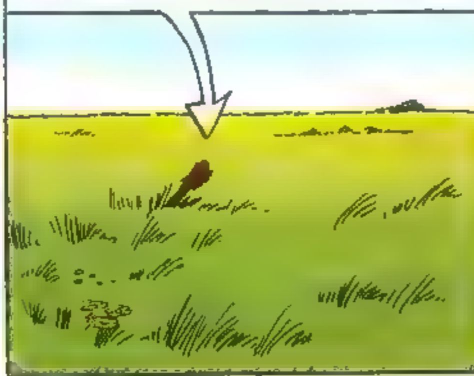

WORDT VERVOLGD

puzzelen met COCCO BILL

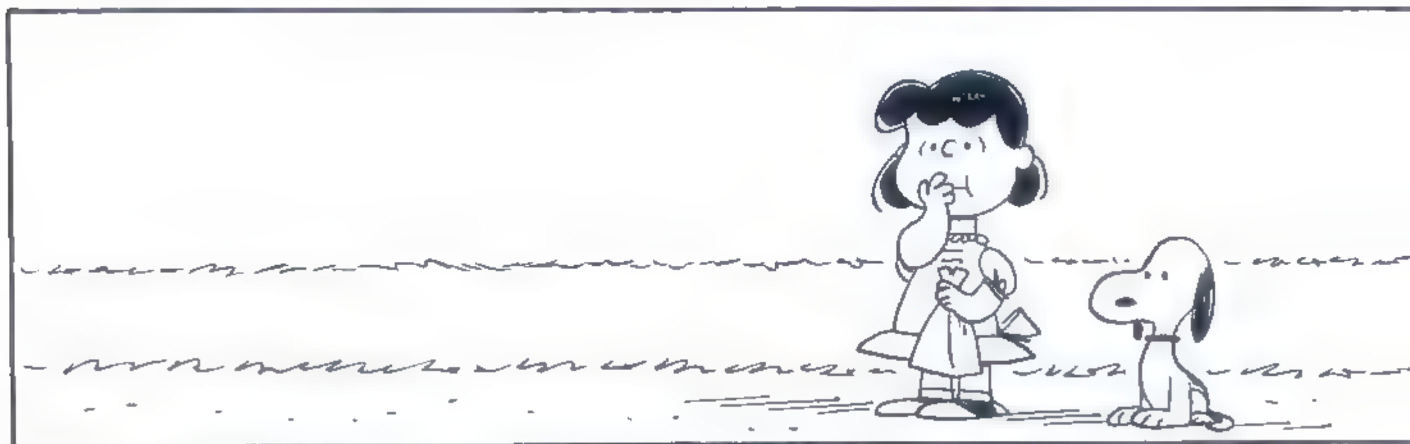

IDEE JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

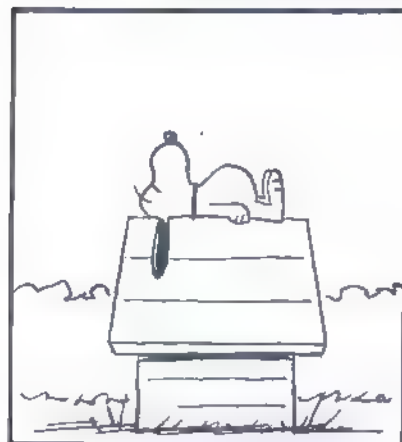

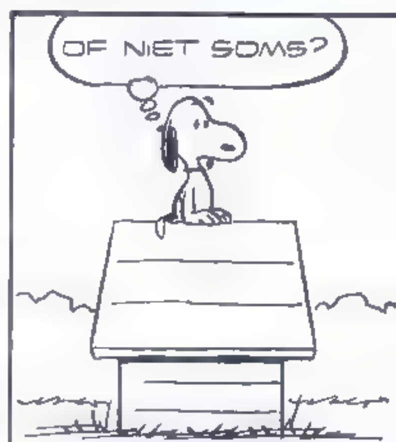

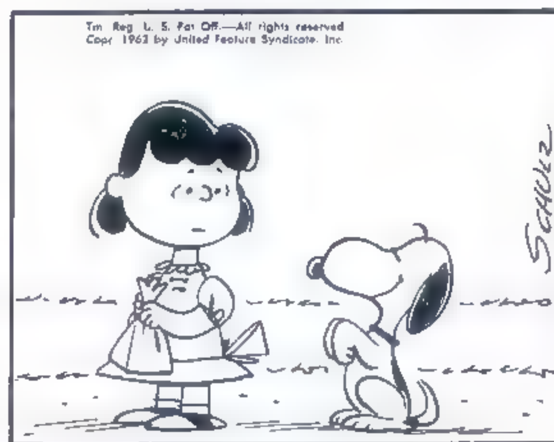

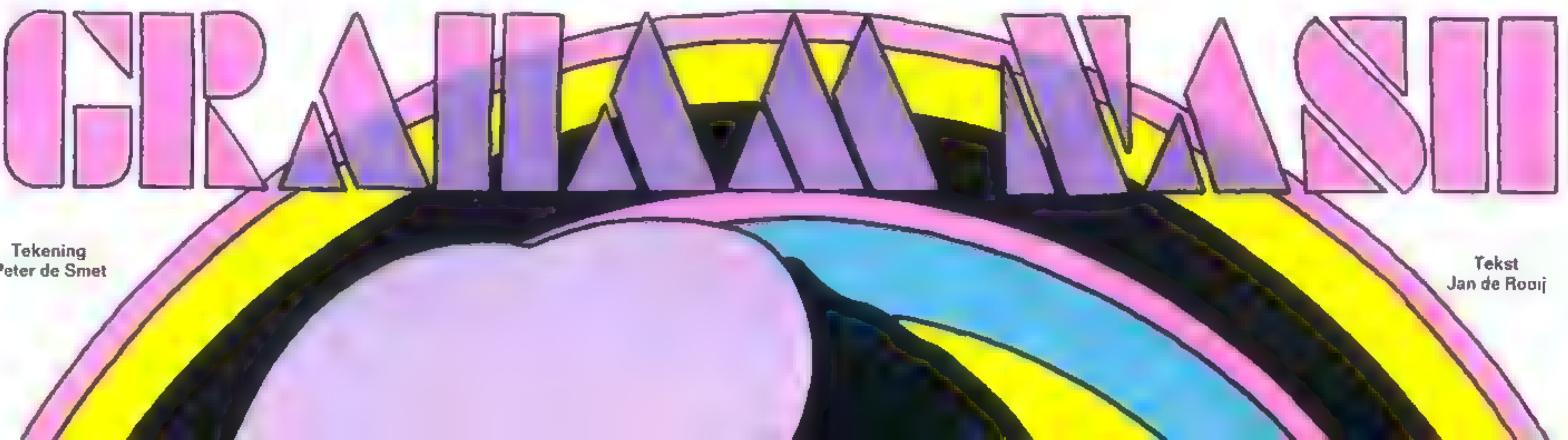

De prestaties van Graham Nash hebben we altijd minnetjes gevonden. Bij de verrichtingen van zijn collega's Crosby, Stills en Young bleef Graham dan ook lelijk achter. In zijn CSN&Y tijd heeft hij eigenlijk maar twee nummers geschreven die het daglicht konden velen: Teach Your Children en Marrakesh Express. De rest was prut. Om te bewijzen dat hij muzikaal toch best tot grote dingen in staat was, dook Graham de studio in om een solo-elpee te gaan maken. Iedereen verklaarde hem voor gek. De Brit zou afgaan als een gieter, dat stond als een paal boven water. Maar kijk, het produkt waar Graham na maanden zwoegen de studio mee uit kwam wandelen, sloeg de popwereld met stomheid. Nash bleek zijn kinderziektes eindelijk te boven te zijn. De muziek van zijn elpee Songs For Beginners was verrassend helder en doorzichtig, herkenbaar en oerprofessioneel gemaakt. Nee, de ruggegraatloze niemendalletjes waar hij ons vroeger mee opscheepte, hoeven we van hem niet meer te verwachten.
Graham Nash werd op 3 februari 1941 in Blackpool geboren. In Manchester bezocht hij de Salford Grammar School („het enige wat ik er leerde, was gitaar spelen") die hij niet af maakte. Begin 1962 stortte hij zich in de muziekbusiness. Samen met zijn vrienden Allan Clarke, Tony Hicks, Eric Haydock en Don Rathbone richtte hij de Hollies op en ja hoor, meteen al met de eerste single, het Just Like Me, hadden ze een hit. De groep speelde traditionele pop die door de close-harmony aan formaties als de Swinging Blue Jeans en de Merseybeats deed denken. Erg best was het niet. Maar dat deed er niet toe, de singles gingen immers bij miljoenen over de toonbank. Eind 1968 geeft Graham er plotseling de brui aan. De reden van zijn vertrek? Nash: „Het klinkt nogal opschepperig, maar de enige nummers van de Hollies die ik de moeite waard vond, waren de mijne. De repertoirekeus was doorgaans abominabel, we zochten het te veel in kleffe viooltoestanden en zo. Het was zoetgevooisde after-dinner muziek die erg gauw vervelen ging. Toen Allan een elpee met Dylansongs wilde uitbrengen, was voor mij de maat vol. De Hollies moesten van Dylan afblijven vond ik, zijn zienswijze verschilde te veel van de onze. Met een kleine 200 pond op zak stapte ik in een vliegtuig naar New York waar ik David Crosby ging opzoeken. Ik liet alles en iedereen achter. Mijn geld, mijn vrienden, mijn huis en mijn vaderland. Nooit heb ik er een moment spijt van gehad." (Hoe het Graham in Amerika verging, zagen we in Pep 32/70.)
Vandaag de dag is Graham een gefortuneerde jongen. Jaarlijks is hij goed voor één miljoen dollar. Bij zijn laatste bezoek aan Londen bewoonde hij dan ook kamers in het duurste hotel. Tweehonderd gulden voor een nachtje slapen, vindt hij een schijntje. „Over geld heb ik me nooit druk gemaakt. Nu zeg jij natuurlijk, je hebt makkelijk praten en dan heb je nog gelijk ook. De enige reden dat ik zulke dure kamers huur, is dat ik dan in alle rust kan schrijven."
De meeste nummers van Songs For Beginners componeerde Nash tijdens zijn verblijf in Engeland. De schijf is gevat in een eenvoudige hoes (dit keer geen patserige uitklaptoestanden) met daarop een door Nash zelf genomen foto. Dat is ook wel te zien, de brave borst heeft prompt de verkeerde belichtingstijd ingesteld. Het openingsnummer gaat over de oorlog die tweedracht onder de bevolking zaait. Military Madness is killing the country, zing Nash. Dave Mason van The Traffic, één van de vele gaststerren op de plaat, speelt elektrische gitaar. In Better Days bezingt Graham samen met Rita Coolidge zijn vroegere vriendin Joni Mitchell. Als je geliefde je verlaten heeft, heb je nog altijd je herinneringen. Herinneringen aan better days. En die zijn verschrikkelijk veel waard. Woorden van gelijke strekking zingt Nash in I Used To Be A King. Jerry Garcia, een jongen die op alle CSN&Y-platen te vinden is, begeleidt hem met de pedal-steelgitaar. Be Yourself geschreven met Terry Reid, is een aardig meezingertje. Nash geeft ons wijze raadgevingen als: leef je eigen leven en kijk niet te veel naar anderen. Het pianospel doet denken aan dat bij de Beatlessong You've Got To Hide Your Love Away. In het zwakke Wounded Bird gaat Stephen Stills (zie Pep 35) over de tong („and humble pie is always hard to swallow in your pride"). Uit Chicago tenslotte, dat op single de hitparade haalde, spreekt weer het onbegrensde vertrouwen in de toekomst. Nash is een wereldverbeteraartje. Hoe we de wereld moeten veranderen, ja, daar geeft hij geen antwoord op. Maar dat hadden we trouwens ook niet van hem verwacht.

GRAHAM NASH

Tekening Peter de Smet

Tekst Jan de Rooij

Rosie Geur en Manus Gein

Abraham Zwinskyenskowkovitch – Piastolkinofortortiloff jr.

1

2

3

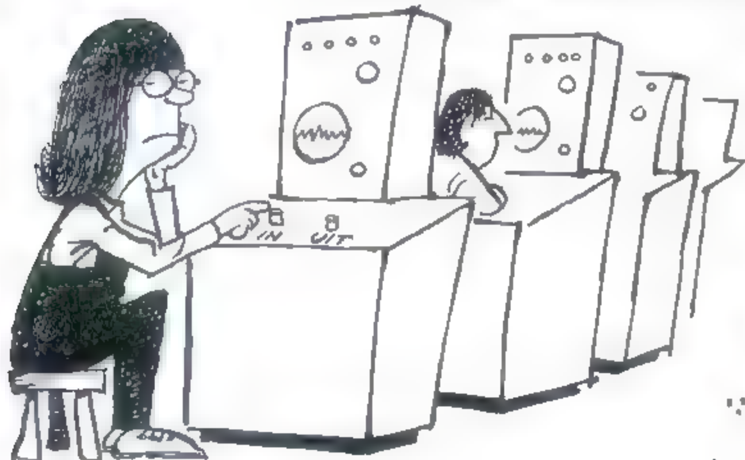

4

Je Baantje

door Willy Lohmann

NU JE ALWEER EEN POOSJE WERKT WAT BLEEF ER OVER VAN DE ADVERTENTIE?

INTERESSANT WERK...

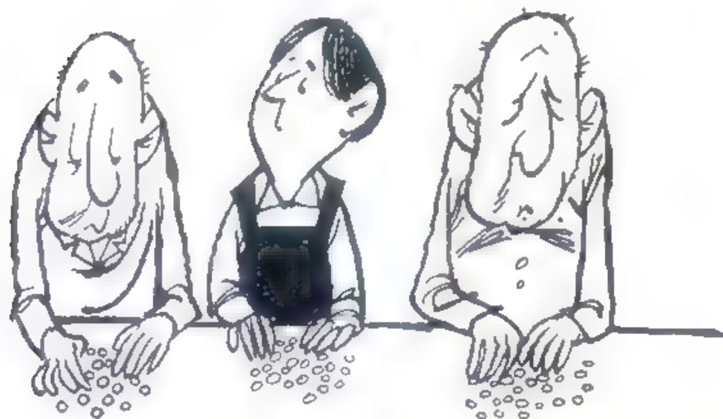
EN SCHOON...

KOFFIE IN OVERVLOED...

LICHTE ARBEID...

LEUKE COLLEGA'S

AANTREKKELIJKE VAKANTIEREGELING!

AC 1924

foto Rinus Wilms

Met medewerking van het Nationaal Automobielmuseum, Leidschendam

portret van nico en frans spits

HOCKEY FIJN CRICKET GEWELDIG

tekst: Jan de Rooij *foto: Rinus Wilms*

De broers Nico en Frans Spits zijn een uniek stel in de Nederlandse sportwereld. Beiden spelen in het eerste hockeyelftal van Amsterdam, staan daarnaast in het eerste cricketteam van V.R.A. en zijn zowel hockey- als cricketinternational. De oudste, Nico (28), is degene die aan de sportfaam van de „Spitsen" is gaan bouwen. Hij begon op zijn negende jaar met hockey en cricket, was veertien (!) toen hij in het hoogste team van Amsterdam werd opgesteld en vijftien bij zijn verkiezing in het eerste cricketelftal van V.R.A. Frans volgde zijn broers voetsporen en heeft op dit moment zelfs twintig hockeyinterlands meer gespeeld dan Nico die er 49 op zijn naam heeft staan.
Cricket spelen de Amstelveners niet meer. Ze hebben voor het nationale hockeyteam gekozen. Nico, van beroep systeemanalist: „Op topniveau kan ik nog hooguit een jaar of twee hockeyen. Daarna ga ik me volledig aan cricket wijden. Het is een sport die je toch pas tegen je dertigste jaar goed beheerst. In Engeland waar topcricket gespeeld wordt, zijn de spelers van de nationale elf ook allemaal tussen de dertig en de veertig. Het duurt jaren voordat je de juiste mentale instelling hebt."
Het Nederlandse cricket heeft internationaal gezien weinig te betekenen. Nico en Frans hebben getracht daar verandering in te brengen. In een interview gegeven in 1969, legden ze vingers op diverse zere plekken. Ze maakten bezwaar tegen het feit dat het Nederlandse cricket geen centrale training kende en dat de spelers zelf voor een belangrijk deel de onkosten moesten betalen. De nogal felle kritiek leverde hun een schorsing van drie weken op. Daarna werd de kwestie bijgelegd en afgesproken dat Frans met een rapport zou komen waarin zou staan hoe het dan wel moest. Een groot deel van zijn ideeën is inmiddels verwezenlijkt. Voor elke wedstrijd van het Nederlandse elftal wordt er nu op z'n minst drie keer getraind. Al houden de twee zich op dit moment dan uitsluitend met hockey bezig qua sport vinden ze cricket het mooist. Frans: „Als je de spelregels niet kent, is cricket niet om aan te zien. Maar als je ze eenmaal weet, wil je geen wedstrijd meer missen. In Australië worden de testmatches door zo'n 80.000 mensen bezocht, in Nederland komen er een paar honderd. Ze denken hier nog steeds dat het een elitesport is, grote flauwekul hoor."
Het huidige hockeyseizoen zal het zwaarste worden in de carrière van de twee. De afgelopen maanden hebben ze bijna dagelijks getraind. Er staat dan ook heel wat op het spel. Bij de wereldkampioenschappen die 15 oktober in Barcelona beginnen, moet Nederland bij de eerste acht eindigen, wil het aan de Olympische Spelen in Munchen kunnen deelnemen. Ons land, na West-Duitsland de sterkste Europese hockeynatie, zal dat zeker lukken. De acht overige deelnemende landen in Barcelona zijn: Argentinië, Australië, Frankrijk, West-Duitsland, India, Japan, Kenya, Pakistan en Spanje. Volgens Frans Spits wint Pakistan het tournooi, waar de televisie uitgebreid aandacht aan zal besteden, behaalt West-Duitsland de tweede plaats en legt Australie beslag op de bronzen medaille. Dat weet je dan alvast. En Nederland? Frans: „Vroeger waren wij nummer één in Europa, maar de bloeitijd van het Nederlandse hockey is voorbij. Ik denk dat we vijfde of zesde worden. Meer kun je van ons echt niet verwachten. We zijn per slot van rekening amateurs, dat in tegenstelling tot de Indiërs en de Pakistani."
Zijn de Spitsen ontevreden over de Nederlandse Hockeybond? Nico: „Nee, beslist niet. We kennen een goede medische verzorging, krijgen alle reizen vergoed en hebben de beschikking over uitstekend materiaal. Zo lang ik geen geld op het beoefenen van hockey moet toeleggen, vind ik het allemaal best."
De hockeycompetitie is dit keer belangrijk als nooit tevoren door het instellen van een hoofdklasse waar seizoen 1972/73 voor het eerst in zal worden gespeeld. Na het huidige sportjaar zullen de bovenste drie van District West in die klasse worden ingedeeld. De Spitsen zullen dus met Amsterdam hun beste stick moeten voorzetten. Ook de 23-jarige Hergen, een jongere broer van Nico en Frans, komt tegenwoordig in het eerste van Amsterdam uit. „'t Zit nu eenmaal in de familie," zegt Nico Nico nog, „we zijn allemaal sportgek."

DE MAN IN HET MID

SLOT

Thomson zat geknield in het maïsveld en bracht met zijn ene hand het geweer omhoog.

De scalpenjagers hadden hem omsingeld en eisten zijn medewerking om de laatste Coyotero-Apachen bij Medicine Bend te overvallen. Maar Thomson wilde neutraal blijven. Hij begreep de houding van de Indianen sinds de toestand in het reservaat onhoudbaar was geworden en de soldaten bovendien een bloedbad hadden aangericht. En hij begreep de houding van de blanke immigranten, die bang waren voor wraak en niet zeker van hun leven konden zijn zolang er nog Apachen op vrije voeten waren. Maar voor hem was niet iedere goede Indiaan een dode Indiaan, voor Thomson was ieder mens er één, verantwoordelijk voor zijn eigen daden. Sinds hij met een weggeschoten rechterhand uit de Burgeroorlog was teruggekomen, dacht Thomson diep over de dingen na. En een van de dingen die hij voor zichzelf had uitgemaakt was dat hij liever geen bloed meer wilde vergieten. Thomson wilde dan ook niets te maken hebben met het uitmoorden van de Apachen. Hij zou er niet voor terugschrikken een Apache overhoop te schieten als die (weer) zijn maïs kwam stelen. Dat was iets anders. Om die maïs op deze geblakerde grond te laten groeien, had hij bitter hard moeten werken met zijn ene hand. De maïs behoorde hem toe, en hij zou ook iedere blanke neerschieten die hem kwam bestelen. Maar Indianen doden voor een handvol dollars, die de regering van Chihuahua voor iedere scalp had uitgeloofd, dat was niets voor hem.

Maar de scalpenjagers lieten hem weinig keus. Hij moest hen helpen, de gevluchte Coyotero's te vinden óf ze zouden zijn maïsveld platbranden en hem waarschijnlijk neerschieten als hij te voorschijn kwam. Er was nog een derde mogelijkheid waar de bandieten geen rekening mee hielden. Thomson koos de derde mogelijkheid.

'Goed...' riep hij. 'Ik kom te voorschijn.'

Hij stond langzaam op, zijn geweer boven zijn hoofd, en kwam uit het maïsveld. Achter hem hoorde hij een zacht geritsel, maar hij keek niet om. Voor hem rees de gestalte van een lange magere man op, die de kleren van een cowboy droeg. Uit het donker doken nog twee anderen op, de een gekleed in een burgerkostuum, de ander in een leren jas zoals koetsiers gewoonlijk op de bok droegen. Het licht van de maan onthulde dat het een schamel stelletje was. Ongure koppen met een baardgroei van dagen, verfomfaaide hoeden, laarzen met slijtplekken. Maar de revolvers die ze opgeheven hielden, zagen er goed uit. Voor die revolvers werd zorg gedragen, dat was duidelijk.

De lange man was zo te zien hun leider. Hij had een chagrijnig gezicht en een slepende stem. 'In de handelspost, vriend Thomson, wordt niet zo fraai over je gesproken. Je schijnt nogal dik te zijn met dat rode tuig.'

Thomson haalde zijn schouders op.

'Kom maar eens kijken,' zei hij.

Met een paar passen was hij bij zijn hut en daar hing de stormlantaarn aan een ijzeren haak boven de deur. Hij stak de pit aan, draaide hem laag, sloot de lantaarn en hield hem schuin naast de deur, zodat de mannen de rode pijl in het hout konden zien.

'Noem je dat dik met de Indianen?'

De drie mannen keken naar de rode pijl en haalden hun schouders op.

'Jullie zijn toch scalpenjagers?'

'Reken maar.'

'Hoe komt het dan dat geen van jullie weet wat zo'n pijl betekent?'

De lange man antwoordde. 'We hebben geen belangstelling voor dat soort dingen. Alles wat wij van Indianen willen weten is wáár we ze kunnen vinden?'

'Dat weet ik niet. Wie beweert dat er bij Medicine Bend Apachen zitten?'

'Een halfbloed die we dronken hebben gevoerd bij de handelspost.'

Toen wist Thomson genoeg. Als hij van dit drietal af wilde, hoefde hij ze alleen maar naar Medicine Bend te brengen. Daar zouden ze vast en zeker in een hinderlaag lopen. Sinds de slachting van de Coyotero's die hun reservaat verlaten hadden, waagde immers geen enkele Indiaan het, ook geen halfbloed, om dronken te worden bij die verzamelplaats van — zoals zij de blanken noemden — Witogen. Nee, die zogenaamd dronken halfbloed was nu waarschijnlijk onderweg naar de Apachen om ze voor te bereiden.

Maar Thomson was een man die noch de Indianen noch de blanken wilde helpen. Hij was de man in het midden, die liever niet zag dat er bloed werd vergoten.

'Luister,' zei hij. 'We kunnen naar Medicine Bend rijden, en vast en zeker worden jullie daar gedood. Dat zou recht-

door Quint
illustratie
Jan Wesseling

DEN

vaardig zijn, want jullie gaan er alleen maar heen om Indianen te doden. Maar neem een wijze raad aan van iemand die iets van Apachen afweet: maak rechtsomkeert en probeer op een veiliger manier een paar dollar te verdienen. Die Apachen zullen jullie zeker opwachten en dan...'

'Bek houden!' schreeuwde de man in de koetsiersjas. Hij had roodomrande ogen. Waarschijnlijk was de halfbloed de enige geweest, die niet dronken was geworden. 'Bek houden, Indianenvriendje, of we knopen je meteen op. Dat doen we in Chihuahua met alle verraders. Wijs ons de weg naar Medicine Bend en laat de rest aan ons over.'

Thomson haalde zijn schouders op. 'Goed,' zei hij effen. 'Ik ga mijn paard zadelen.'

Daarna reden ze uit en een tijdlang hoorde Thomson alleen het kraken van het zadelleer, het slaan van de hoeven op de harde grond. De wind had de smaak van alkali en soms werd scherp zand in hun gezichten gewaaid. De *trail* naar Medicine Bend voerde door de woestijn naar het gebergte. En vooral dat deel van de woestijn zat vol verraderlijke *arroyos*, diepe kloven waarin de Apachen zich heel goed konden verbergen.

Dit was hun gebied, deze geblakerde nachtmerrie van dor en boomloos land, zonder rivieren en met maar weinig bronnen. Geen mens wist beter hoe hij zich hier moest handhaven dan een Apache. Zijn huid, zijn gevoel voor terrein, zijn taaiheid — dat alles stelde hem in staat dagenlang zonder eten of drinken in de woestijn te verblijven totdat hij alle achtervolgers had afgeschud.

Thomson zou om het behoud van zijn maïs (en zijn huid) moeten vechten, maar evengoed was hij niet van plan zich aan de kant van de scalpenjagers te plaatsen. Er moest een andere, minder bloedige oplossing voor zulke problemen bestaan. Wat deze bandieten betrof, hij zou ze hun bloedgeld zwaar laten verdienen. Hij was van plan het drietal een van de arroyos binnen te voeren en te maken dat hij wegkwam zodra ze zich in het hart van een doolhof van spleten en kloven bevonden. Ze waren gewapend en wilden de Apachen vinden — nou, in dat doolhof hadden ze een grote kans dat ze hun zin kregen. Maar zelfs als ze met zes man waren, gaf Thomson hun geen enkele kans een ontmoeting met de Coyoteros te overleven.

In de ochtendschemering bereikten ze het onvoorstelbaar ruige terrein dat Thomson voor ogen had. Tegen die tijd waren de drie mannen heel wat minder zeker van zichzelf. Spookachtig rezen richels van gestolde lava op tot ver boven hun hoofd en overal waren openingen, die nergens heen voerden, doodlopende gangen, spleten, spelonken — en er groeiden alleen distels en cactussen. Gieren vlogen krijsend op van een karkas dat eens een paard was geweest. In de ochtendschemering zag deze plek er onheilspellend uit, maar het was er nog idyllisch vergeleken met hoe het er straks, als de zon hoog aan de woestijnhemel stond, zou uitzien. En dan zouden met wat geluk de nieuwbakken scalpenjagers hier nog ronddwalen tot opwinding van de gieren.

Thomson wachtte tot ze een smalle richel bereikten, die langs een steile rotswand voerde. Alleen hij wist, dat verderop ineens de wand ophield en dat daar een slingerend pad omlaag naar de vlakte leidde. Hij ging de anderen stapvoets voor, greep de teugels stevig in zijn ene hand, wierp één onopvallende blik over zijn schouder — en gaf zijn paard de sporen. Dat kwam neer op een lichte tik met zijn hakken, want Thomson en zijn grote ruige paard vormden een hecht team. Onmiddellijk zette het dier er vaart achter. De drie scalpenjagers volgden zo snel ze maar durfden op die smalle richel, en ineens was Thomson uit hun gezichtsveld verdwenen. Zo raadselachtig was zijn verdwijning dat het leek alsof de schemering hem had opgeslokt.

Maar het geluid van de paardehoeven vertelde de bandieten genoeg. Hun onwillige gids was er vandoor gegaan. Ze bereikten nu ook de plaats waar de rotswand ineens ophield, en zagen hem omlaag galopperen. In het onzekere licht schoten ze hun revolvers op de ruiter leeg zonder hem te raken. Daarna zetten ze vloekend de achtervolging in maar daar was het al te laat voor. Een bocht, een spleet, een misleidende opening in een van de rotswanden die naar een doodlopende gang voerde, een kloof waar geen paard overheen kon springen... Waar was die Indianenvriend gebleven? Nog hoorden ze de hoefslag van zijn paard, maar waar ze ook keken, nergens zagen ze zijn schim. Ze maakten elkaar woedend verwijten en begonnen de weg terug te zoeken. En bleven zoeken.

De zon kwam op en begon de rotsen te verpulveren met de geduldige en verschrikkelijke hamerslagen van een onvermoeibare smid, en de drie mannen uit Chihuahua reden op hun vermoeide paarden door dat doolhof zonder enig idee te hebben van de richting die ze gaan moesten. Inmiddels was Thomson allang op de terugweg, naar zijn lemen hut en zijn maïsveld, en naar de rode pijl in zijn deur.

Zo tevreden was Thomson met de oplossing die hij voor dit probleem gevonden had, zo voldaan met zijn positie tussen de twee moordlustige partijen in, dat hij weer met enig vertrouwen de toekomst onder ogen zag. Hij hoopte erin te slagen de man in het midden te blijven, de neutrale partij die liever niet betrokken werd bij al dat bloedvergieten. Hij had zijn deel daarvan gehad, was zonder rechterhand uit de Burgeroorlog teruggekeerd — nu wilde hij ontdekken wat er nog meer in de wereld te beleven viel, behalve gokken, vechten, reizen. Hij wilde ontdekken wat het was om een stuk land te ontginnen temidden van die woestenij en er zoveel te verbouwen dat een mens ervan bestaan kon. Hij wilde.

Uit het maïsveld kwam het geluid van een gespannen boog, die een pijl afschoot. Een boodschapper van de dood gonsde als een grote horzel door de lucht. Een Apache zat daar, vermagerd tot een skelet, en wat er nog van Thomson's oogst over was, had hij verzameld in twee manshoge manden. Een tweede Apache spande opnieuw de boog, loerde door de leeggeplukte halmen, en maakte met zijn linkerhand de pees weer los nadat hij gezien had dat de eerste pijl voldoende was geweest.

Thomson gleed langzaam van zijn paard. In zijn doodstrijd voelde hij hoe de (nietbestaande) vingers van zijn verloren rechterhand stevig de teugels vastgrepen, en hij hees zich weer terug in het zadel. Hij zat rechtop, de teugels stevig in zijn rechterhand, en reed langzaam om zijn maïsveld heen, waar de gele kolven dik en rijp blonken in de zon. Toen verloor dat prachtige beeld langzaam alle helderheid en kleur. Zijn linkerhand voelde de schacht van de pijl die rechtop in zijn borst stond, en hij begreep wat hem overkomen was.

Misschien was het onmogelijk de man in het midden te zijn, in het midden van twee partijen die elkaar met de dood bedreigden. Hij wilde nog overeind komen, uitleggen dat hij neutraal was, maar de nacht die voorbij zou moeten zijn keerde terug en de zon, de rode woestijnzon, zweefde ver boven hem haastig weg naar een onbereikbare dag.

Einde

OLIVIER

..H... ......S
VIJFTIEN LETTERS
BALLON?
ANTICONSTITUTIONEEL?
TORS?
NEE.

NAPOLEON?
ISIS?
PRESBYTERIAAN?
NEE.
DAT IS'T NIET.
COLORADO-KEVER?
PFFFT

POM POM PODOM
NEE
IK KOM ER NIET UIT....
MMMMM
ONTKENNEN 'S NUTTELOOS

GOED BEGINSELVAST ALS IK BEN, ER ZIJN BUITENSPORIGHEDEN WAARVAN IK WALG. MAAR LATEN WE AAN DE ANDERE KANT REKENING HOUDEN MET MIJN NATUURLIJKE OVERGEVOELIGHEID VOOR EEN EENVOUDIG KRYPTOGRAM
IK LAAT 'T NIET OP ME ZITTEN.
CONCLUSIE

DE HULP VAN EEN WOORDENBOEK IS NOODZAKELIJK
'N SPIJTIGE CONCESSIE AAN HET GEMAK, MAAR BASTA
IK HOU HET VOOR ME
WOORDENBOEK, OFTEWEL DICTIONNAIRE, 12 LETTERS, FRA ZN VAN HET LAT IN DICTIO, -ONIS=HET SPREKEN EEN BUNDELING VAN ALLE WOORDEN VAN EEN TAAL, WAARVAN MEN ER NORMAAL MAAR 200 GEBRUIKT.
HOP.

"HET VOORBEELDIGE LEVEN VAN SINT NICOLAAS"... "Mijn zwakke momenten"... VAN LOELOE LIEDERMAN "STUDIE OVER VEEL VOORKOMENDE AFWIJKINGEN BIJ DUIZENDPOTEN IN HET MIDDEN-OOSTEN"..."De avonturen van Spekkie en Deegsliert"
ZE STAAN ALLEMAAL WAT DOOR ELKAAR, GELOOF IK
JA.

HÉ, IK WAS HELEMAAL VERGETEN DAT IK DIT NOG HAD..
"KORTE BESCHOUWING OVER DE VERSPREIDING VAN DE PARALLELGEDACHTE ONDER DE AFVALLIGE MONNIKEN IN AFGHANISTAN TEN TIJDE VAN HET GROTE SCHISMA VAN 204"
MET AFBEELDINGEN. HEB IK ER BIJ TOEN IK KLEIN WAS HIHIHI IK HAD TALENT
DIE SNOR DAAR GETEKEND

MAAR HET VOORNAAMSTE IS OM TE VOLHARDEN IN MIJN ONDERNEMINGEN ZONDER MIJ TE LATEN AFLEIDEN EN EEN FRONT TE VORMEN DAT DE STROOM VAN AFWIJKENDE IDEEEN ZONDER FALEN EN STANDVASTIG ZAL TEGENHOUDEN..
DUS

...ZOU IK WEL 'NS WILLEN WETEN WIE ER IN DIT @☆!*# HUIS MIJN WOORDENBOEK HEEFT GEBRUIKT EN HET NIET HEEFT TERUGGELEGD WAAR HET HOORT!
SAPRIST
K SCHUIMBEK

EN HET IS OM RAZEND TE WORDEN DAT NIEMAND VAN DEZE FAMILIE ZICH IETS ANDERS WEET TE HERINNEREN DAN DAT MIJN INTELLECTUELE ACTIVITEITEN UITMUNTEN DOOR EEN MINIMUM AAN OPLETTENDHEID, CONCENTRATIE EN ORDE.
KOM OLIVIER, ZOON VAN MIJ, DENK NS GOED NA.

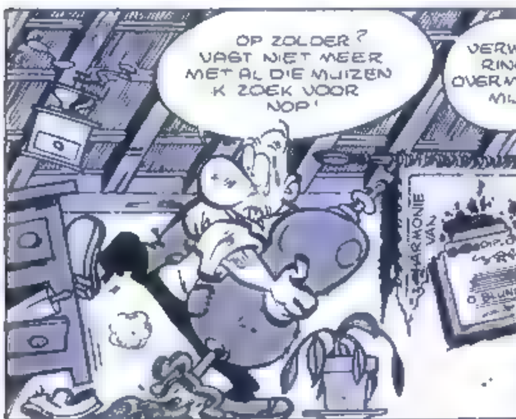
BLUNDER

DOOR: GREG.

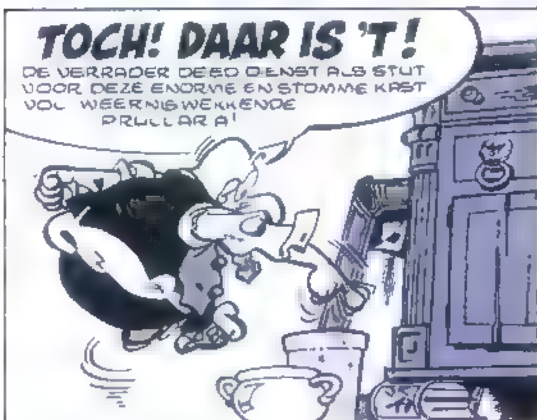

Dargaud S.A. 1971

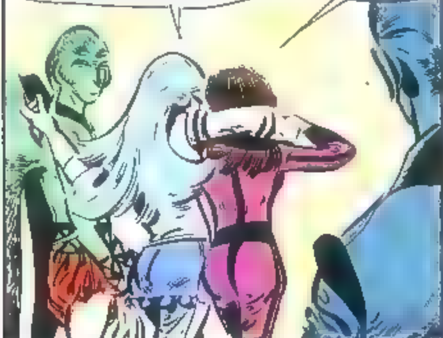

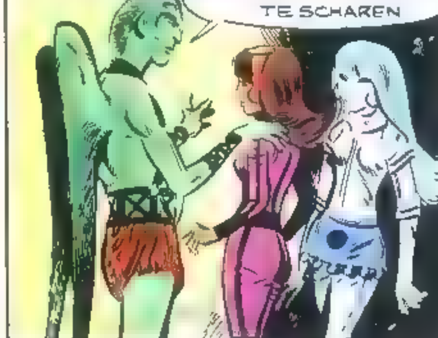
LUC ORIENT

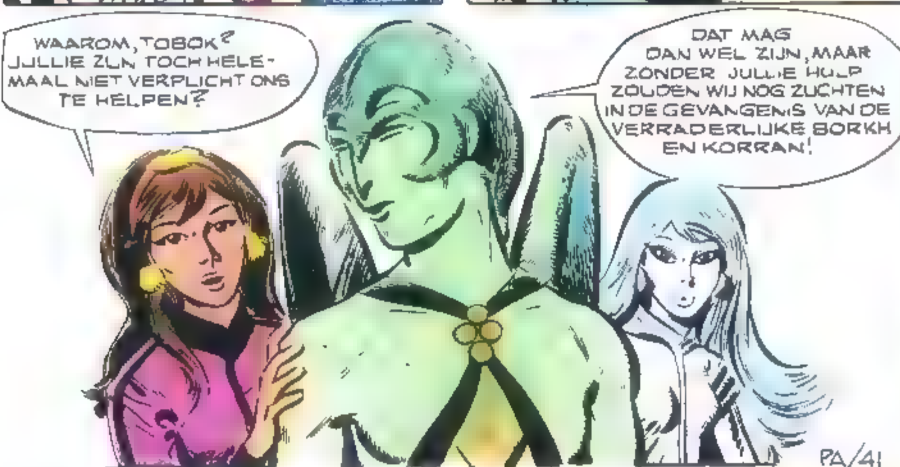
DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING
FRITS VAN DER HEIDE

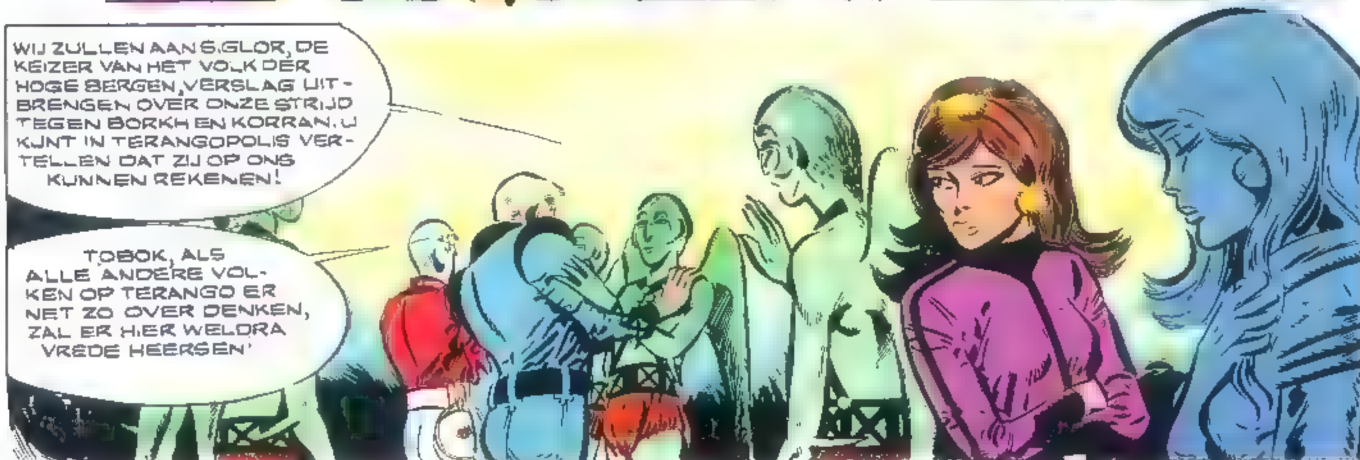

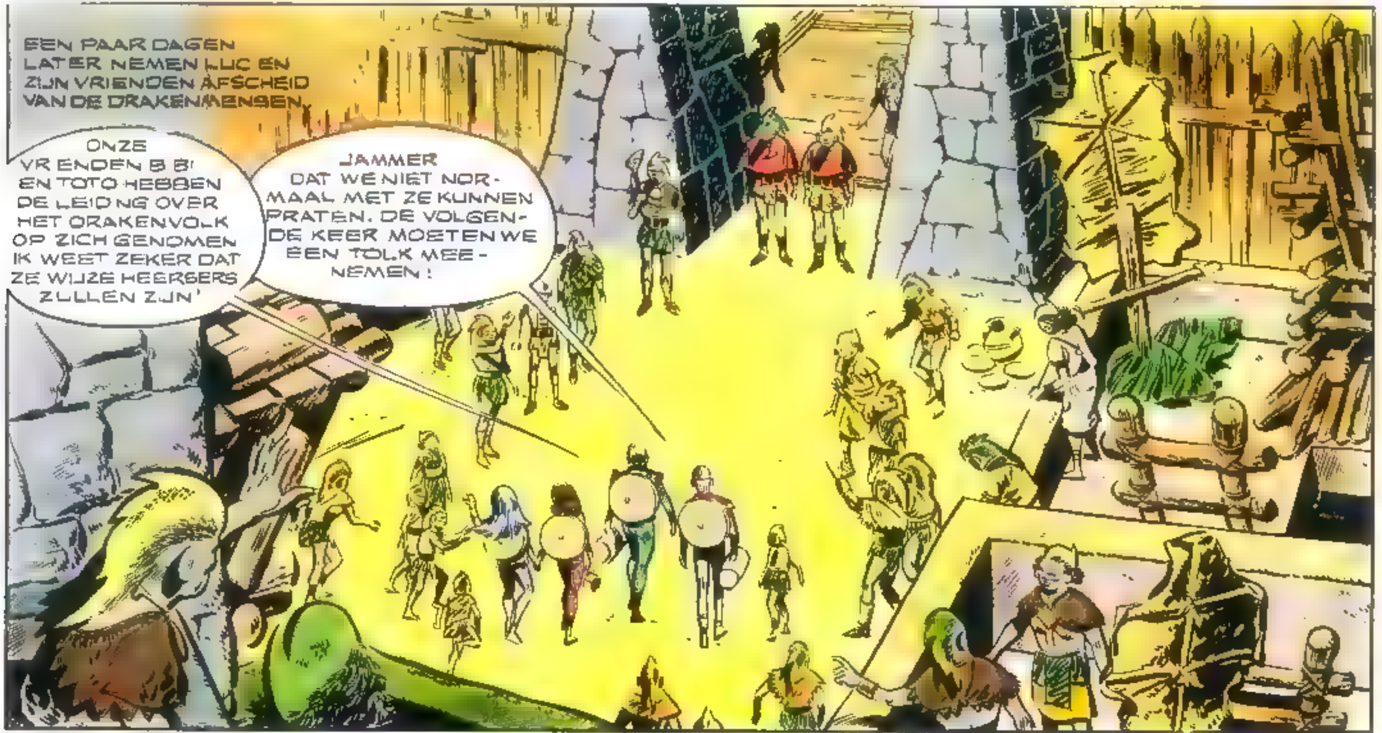

DE PLANEET VAN DE ANGST

Op het allerlaatste moment heeft Tobok, de prins van het Volk der Hoge Bergen, Luc van de dood gered. Terug bij de Drakenmannen. . .

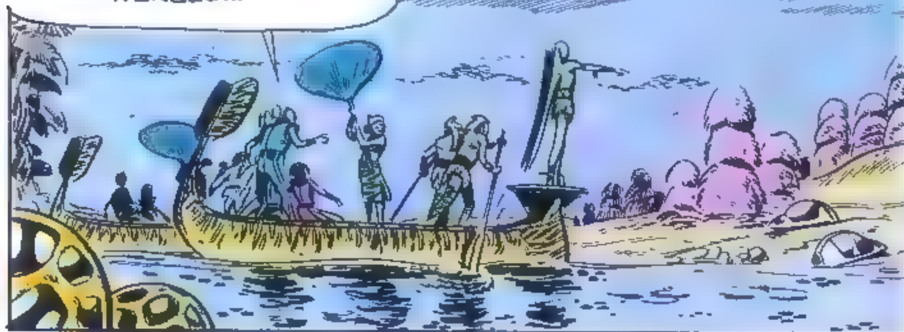

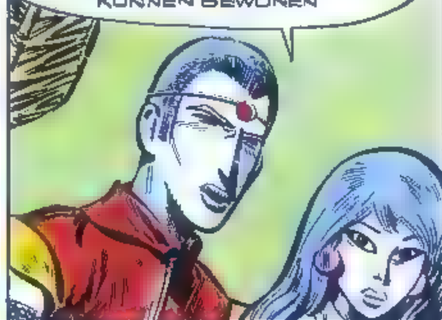

LUC ORIENT

VRIJWEL GERUISLOOS GLIJDEN DE PRAUWEN OVER HET BLAUW-ZWARTE WATER VAN DE XHORAM-MANGOMOERASSEN. LUC EN ZIJN VRIENDEN ZIJN OP WEG NAAR DE PLAATS WAAR ZIJ HUN GLIJDERS HEBBEN ACHTERGELATEN...

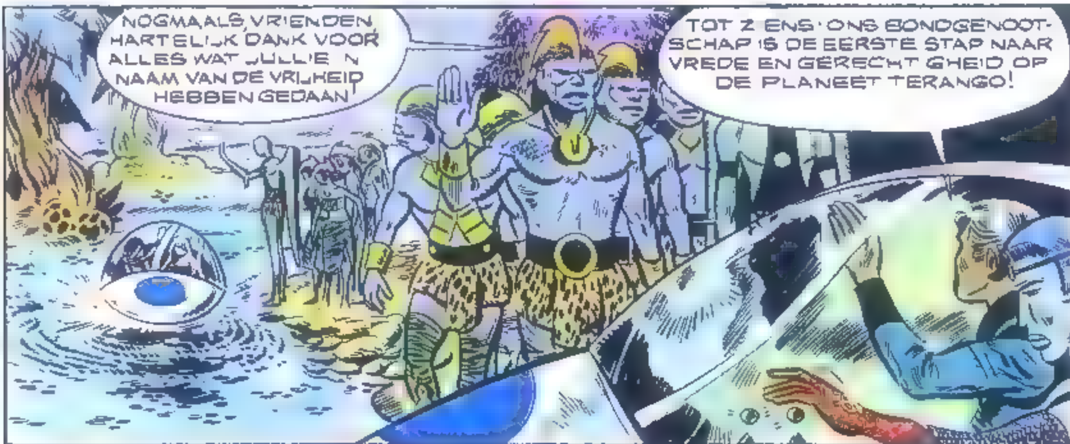

DAAR ZIJN WE WEER! HOE KOMEN WE NU TERUG MET ONS VIEREN, TERWIJL ER MAAR ÉÉN GLIJDER IN ORDE IS?

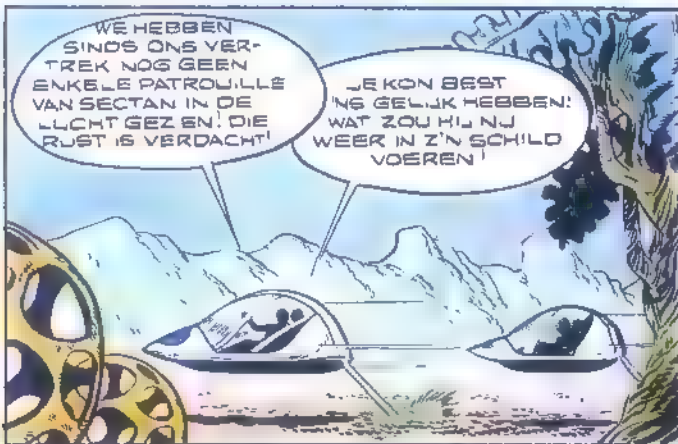
DAT IS NU NIET ZO'N PROBLEEM MEER!

DE PLANEET VAN DE ANGST

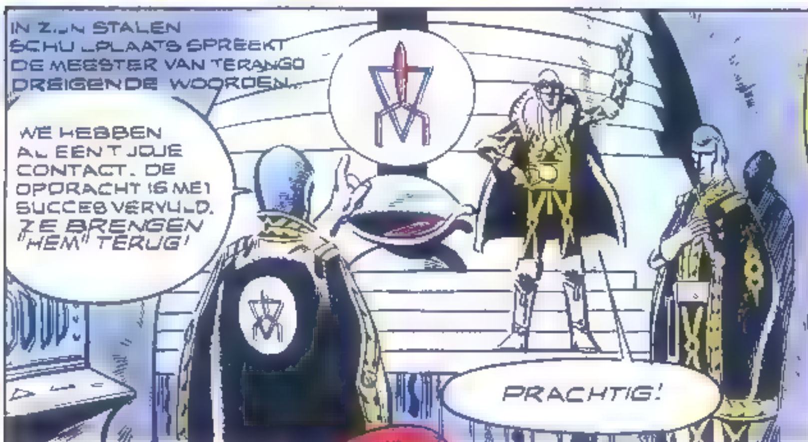

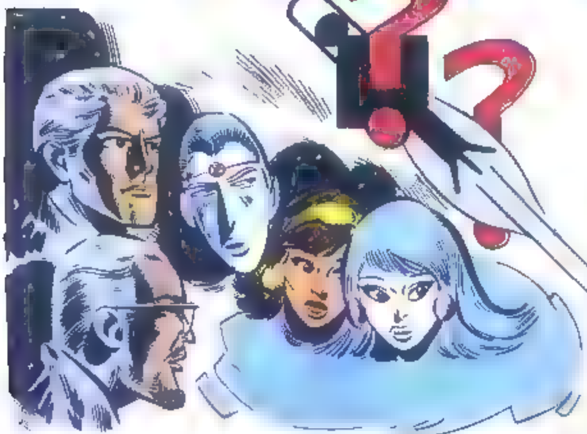

DE TWEE VRIENDEN HEBBEN ER GEEN FLAUW VERMOEDEN VAN DAT OP HETZELFDE MOMENT EEN RUIMTEVAARTUIG MET AAN BOORD HET WAPEN VAN SECTAN OP WEG IS VAN DE AARDE NAAR TERANGO ..

WELK VREEMDSOORTIG WAPEN WORDT ER MET DAT GEHEIMZINNIGE RUIMTEVAARTUIG NAAR TERANGO GEBRACHT?

SECTAN EN LUC ORIËNT ZULLEN IN EEN LAATSTE DUEL HUN KRACHTEN METEN IN...

HET WOUD VAN STAAL

BINNENKORT IN PEP!

MICK TANGY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING FRITS VAN DER HEIDE

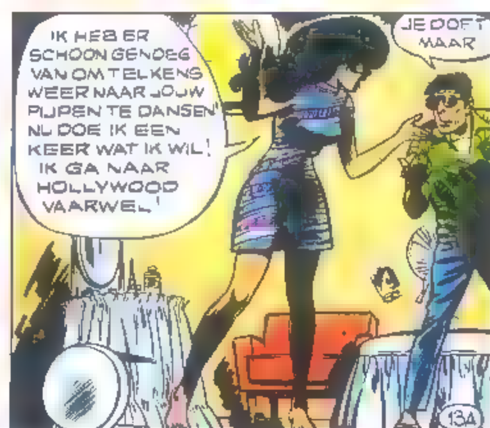

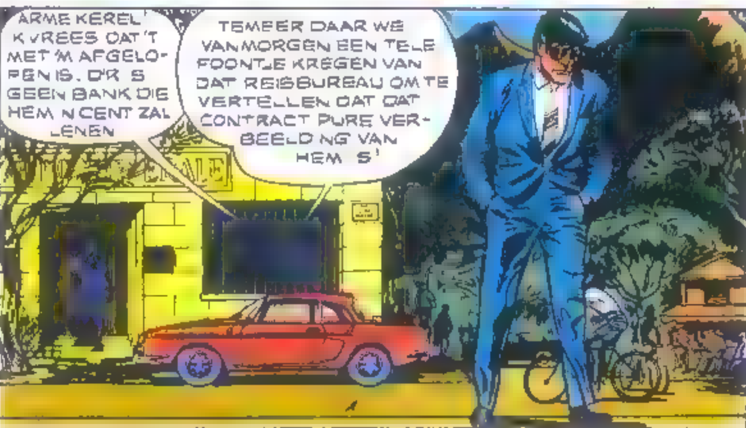

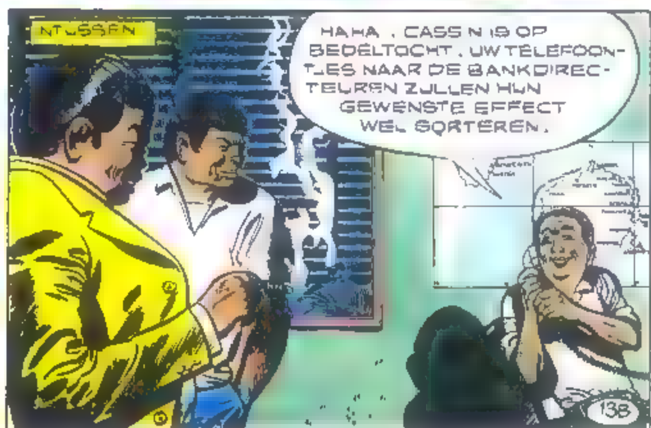

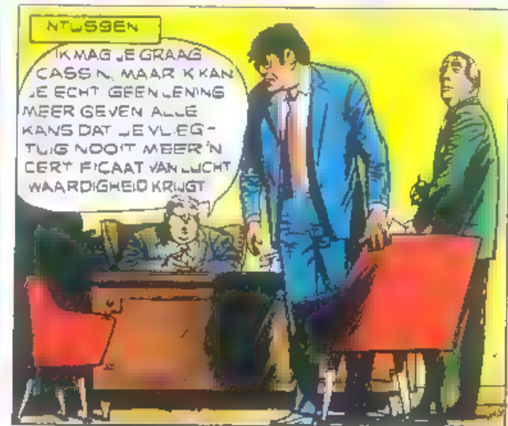

GEVAAR OP MURUROA

Voor de officiele controle is een van de motoren van Cassin's Catalina met zwavelzuur bewerkt. Dus geen luchtwaardigheidscertificaat.

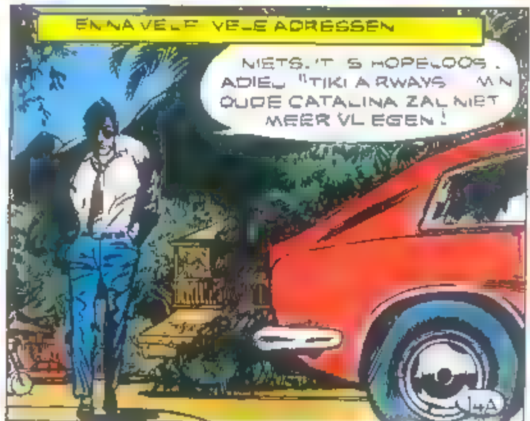

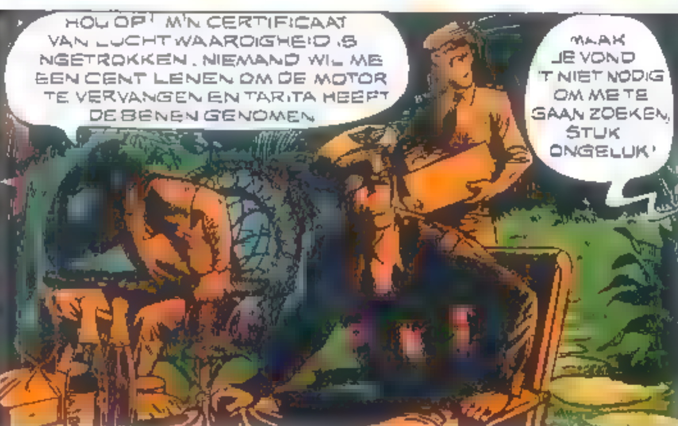

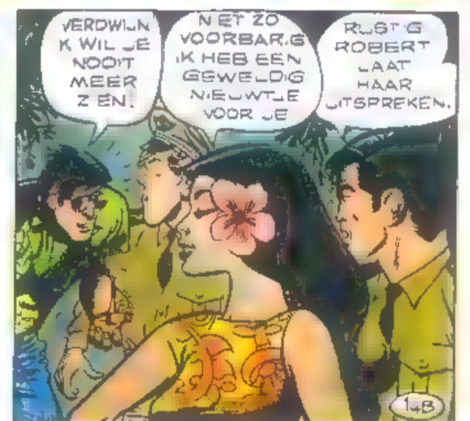

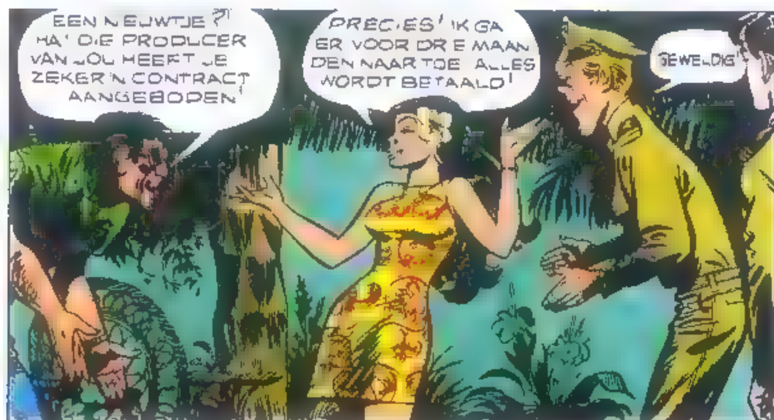

MICK TANGY

EEN NIEUWTJE ?! HA! DIE PRODUCER VAN JOU HEEFT JE ZEKER 'N CONTRACT AANGEBODEN!
PRECIES! IK GA ER VOOR DRIE MAANDEN NAAR TOE. ALLES WORDT BETAALD!
GEWELDIG!

EN JIJ HEBT HET LEF UITGEREKEND NU DAARMEE AAN TE KOMEN, MISSELIJK STUK VRETEN DAT JE BENT AAAH..IK ZAL JE
ROBERT

NEE, ROBERT! NEE!
AAAAAH!

AUW!

ARME KEREL HET SPIJT ME. DAT WAS NIET DE BEDOELING!
OEIOEOE DAT MOEST ER NOG BIJKOMEN!
15A

HEB JE JE ERG BEZEERD? ZONDE VAN DIE VAAS IN 'T ZEND STUKKEN!
EN M'N HOOFD? WAT DENK JE VAN M'N HOOFD?!

ARME ERNEST... JIJ, BRUUT, JE VERDIENT 'T DAT IK WEGGA ZONDER 'T JE TE VERTELLEN.

WAT VERTELLEN WIJ HEBBEN ELKAAR NIETS MEER TE ZEGGEN
OKAY. IK DACHT DAT JE WEL WILDE HOREN DAT IK 'N MOGELIJKHEID HAD GEVONDEN OM AAN GELD TE KOMEN
WAT??

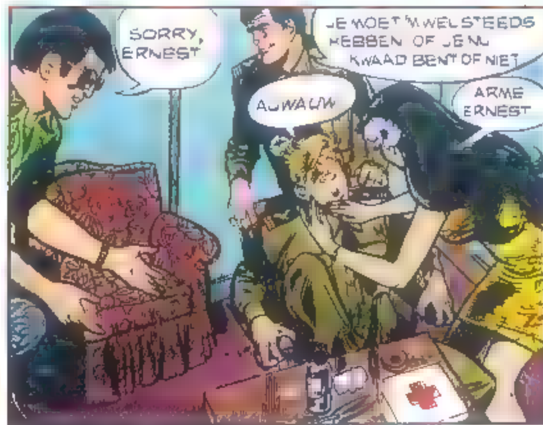

VERTEL OP TARITA GA NIET WEG! ALSJEBLIEFT ZEG 'T..
NEE, NEE WE HADDEN TOCH NIETS TE ZEGGEN!
VOORUIT, TARITA, VOOR DEZE KEER DAN

DEZE GROTE SUKKEL HIER WEET NIET EENS HOEVEEL IK VOOR HEM HEB GEDAAN! IK HEB MET M'N PRODUCER GESPROKEN EN HIJ IS BEREID OM HEM 'T GELD TE LENEN.
EEEH?

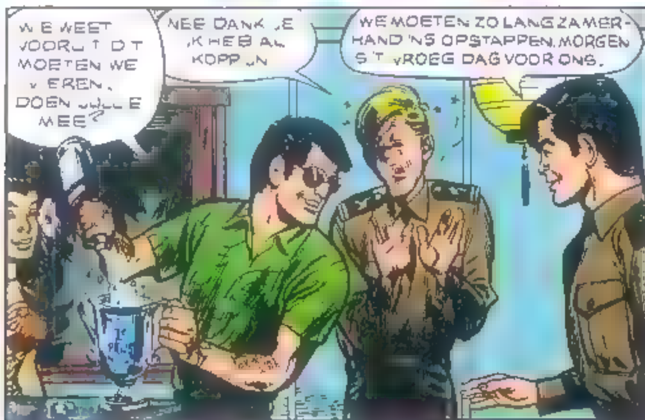

HOERAAA!
OEF!
15B

GEVAAR OP MURUROA

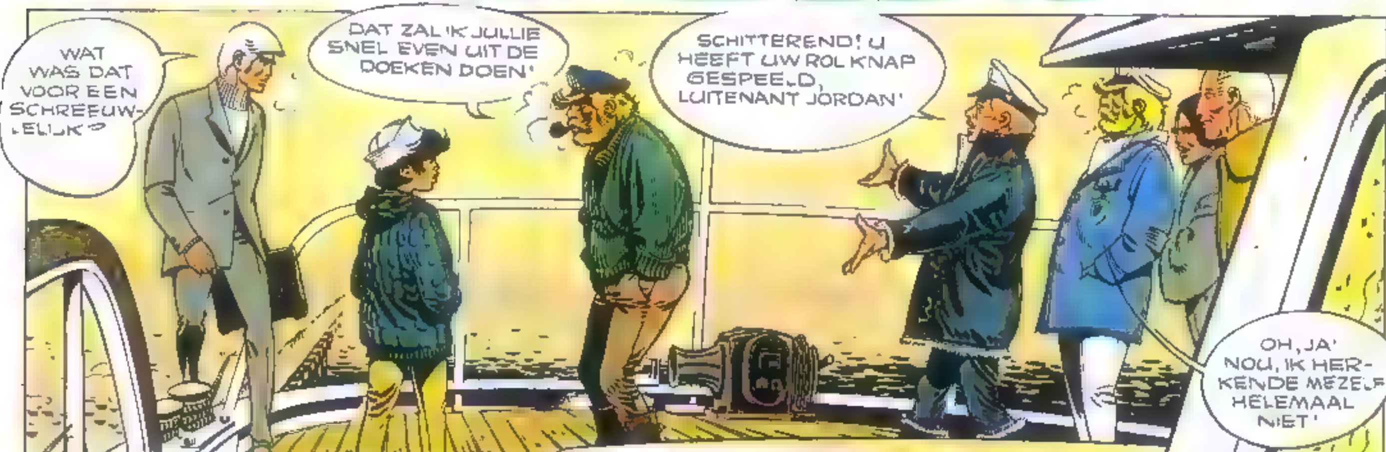

WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

DOOR HERMANN EN GREG
VERTALING JAN DE ROOIJ

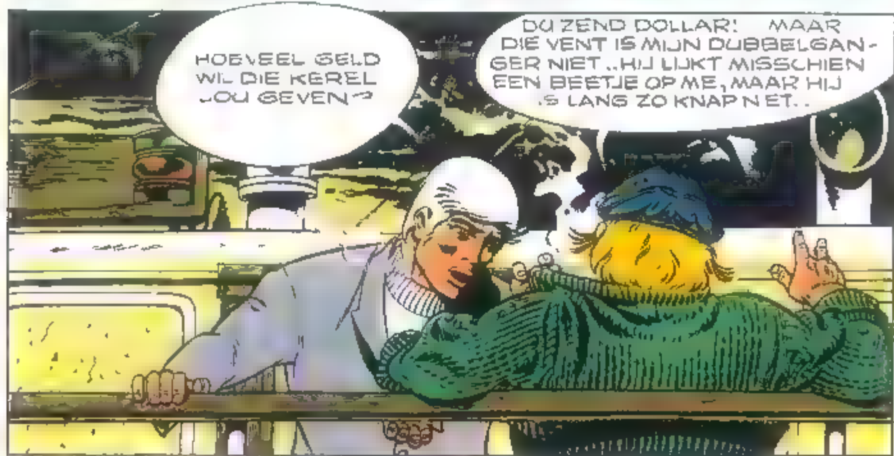

AVONTUUR IN MANHATTAN

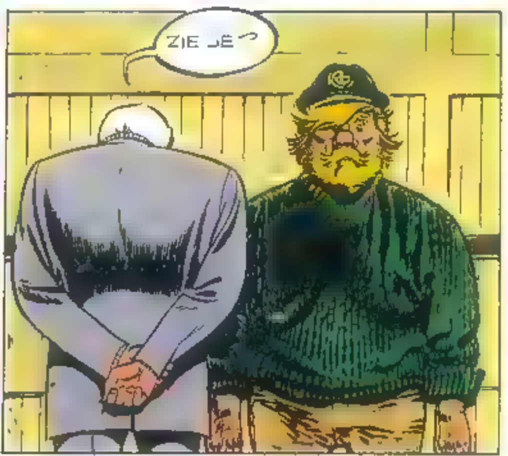
Jordan neemt de plaats in van de industrieel Gerdelsohn die naar New York gekomen is voor enkele belangrijke besprekingen

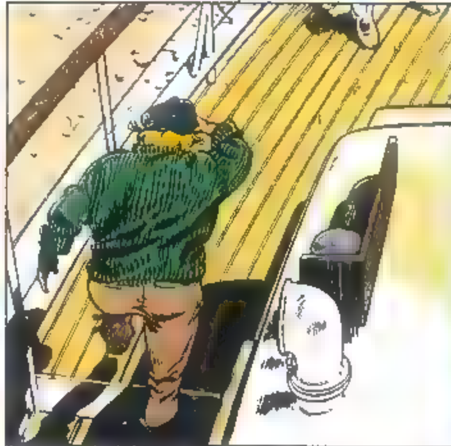

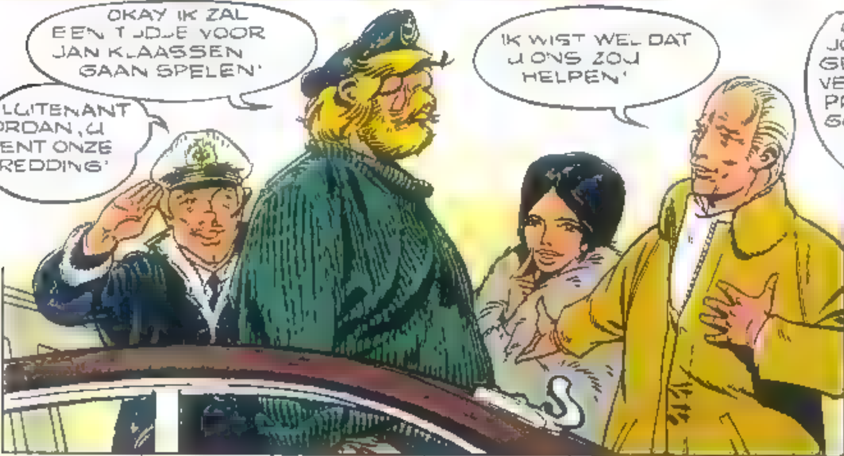

ROB PALLAND

AVONTUUR IN MANHATTAN

WORDT VERVOLGD

en toen kreeg pa die prachtige dieren-postzegels...

Pa stopte bij een Esso pomp.
Tankte 20 liter benzine. En wat kreeg-ie toen? . . .
Twee èchte postzegels. Met dieren erop:
een hondje en een vlinder. Geweldig mooi.
Esso heeft veel dieren-postzegels.
Honderden verschillende. Uit de hele wereld.
Gratis voor àlle vaders.
Ook bij Esso Mix!

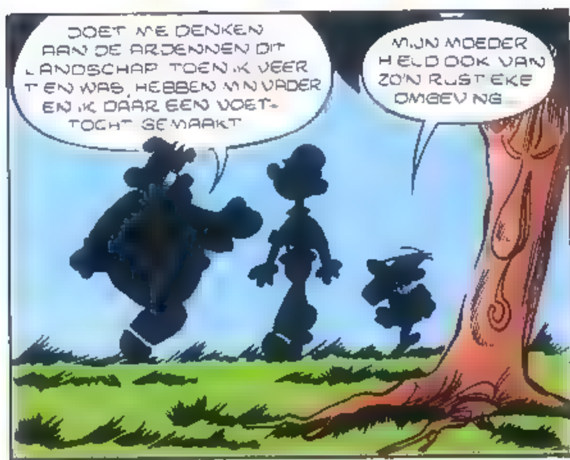

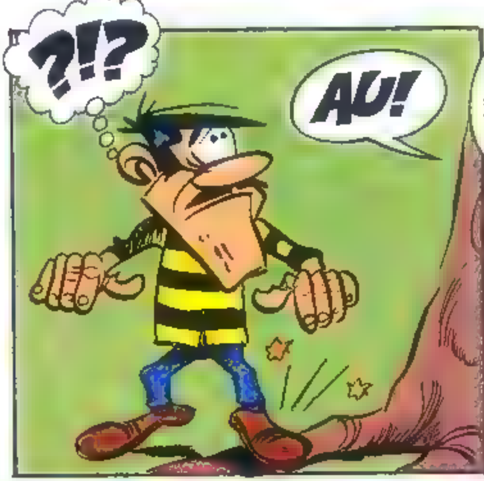

leuke kalender

Om er je dieren-postzegels op te plakken
Dat staat o zo leuk!
Deze lange wandkalender
kost maar een kwartje
zolang de Esso dealer
ze in voorraad heeft!

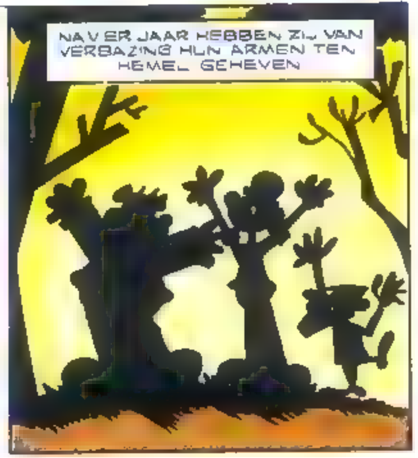
DE GEVOLGEN ZIJN AFSCHUWELIJK, MAAR INTERESSANT. DEZE SERIE PLATEN TOONT AAN WAT DE UITWERKING VAN DE BEZWERINGSSPREUK IS. HET PEPTEAM ZIET IN DRIE MINUTEN HET VOLGENDE

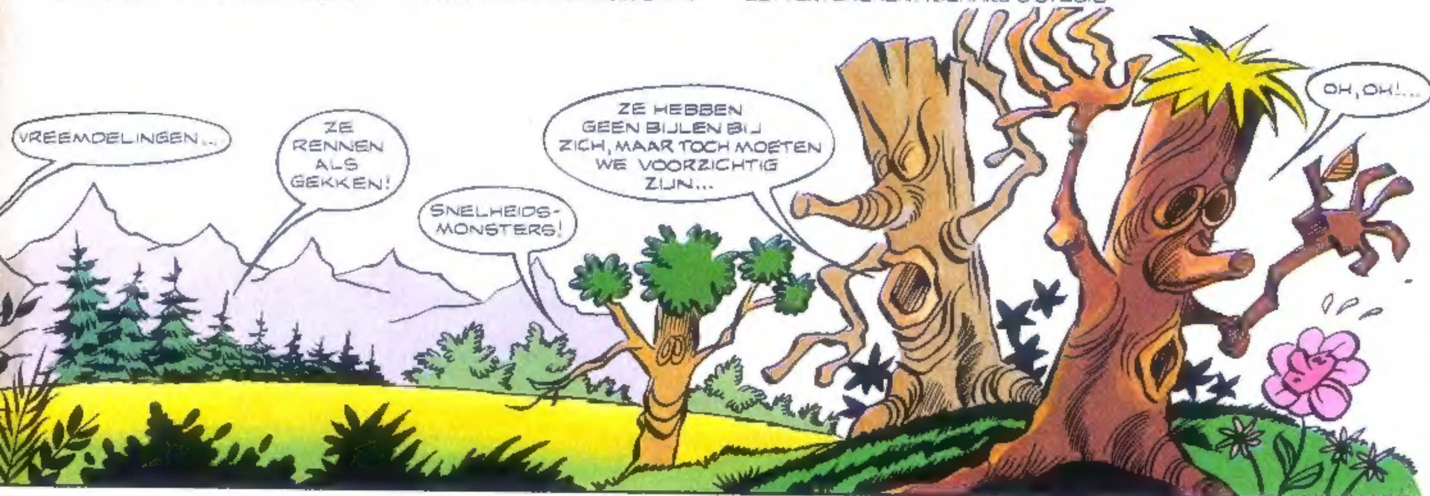

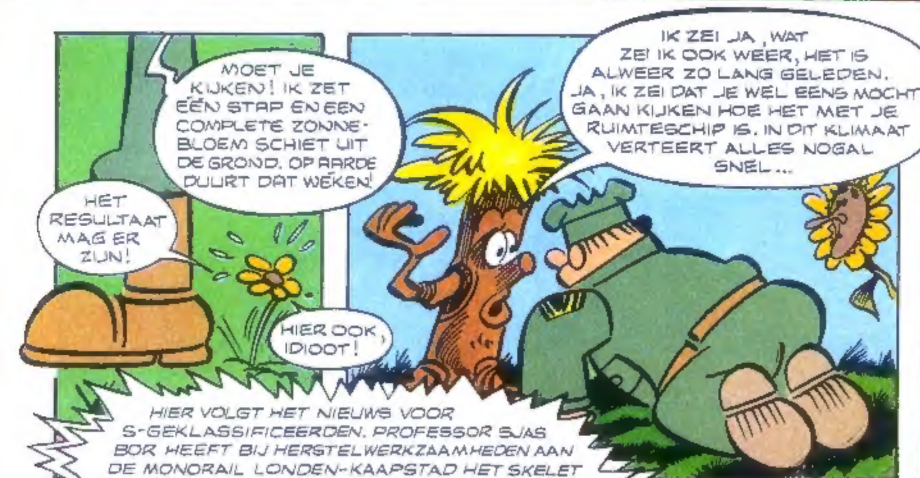

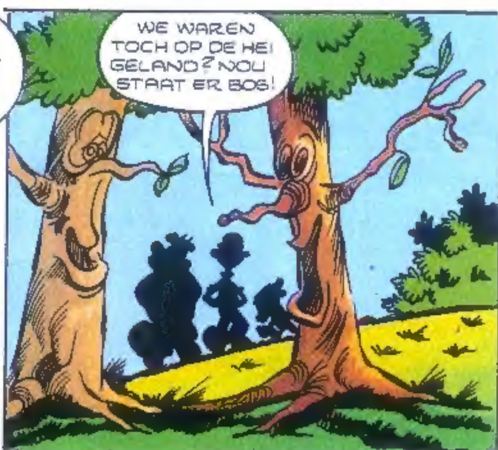

SAMENSTELLING: HENK ALBERS   TEKST: JAN VAN GELDEREN   LETTERTEKENEN: RICHARD'S STUDIO

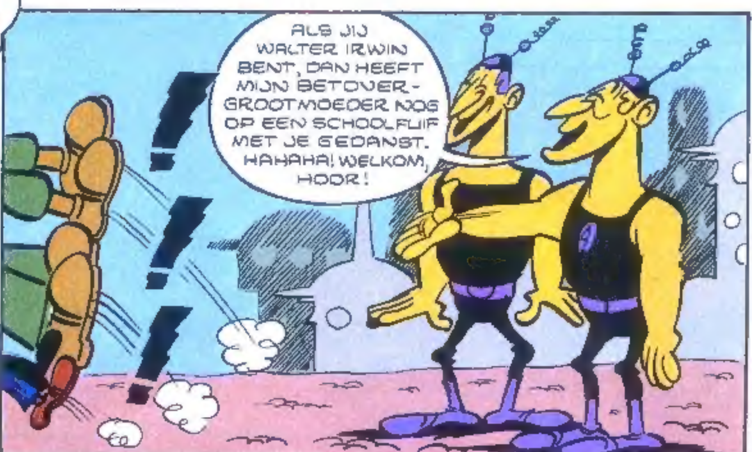

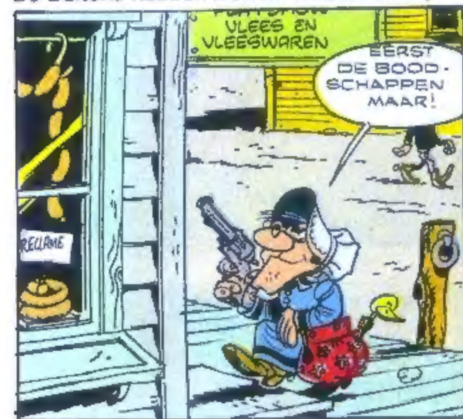

LUCKY LUKE 3

TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS

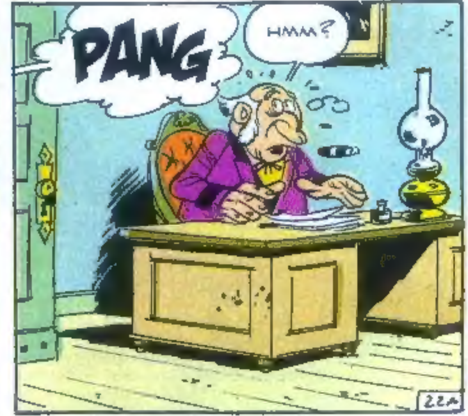
De Daltons hebben zich in 'n verlaten mijn verborgen. Joe verkleedt zich als Ma Dalton en gaat op roof uit. Ma weet van niks...

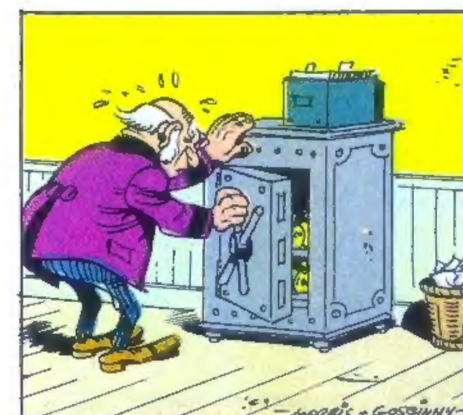

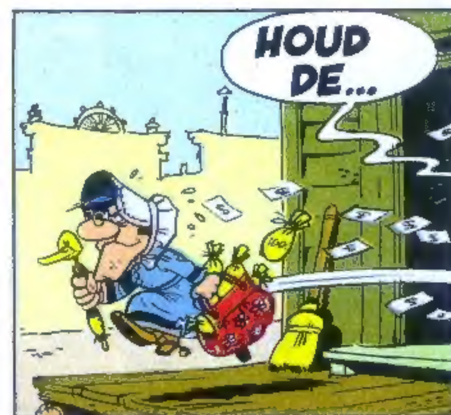

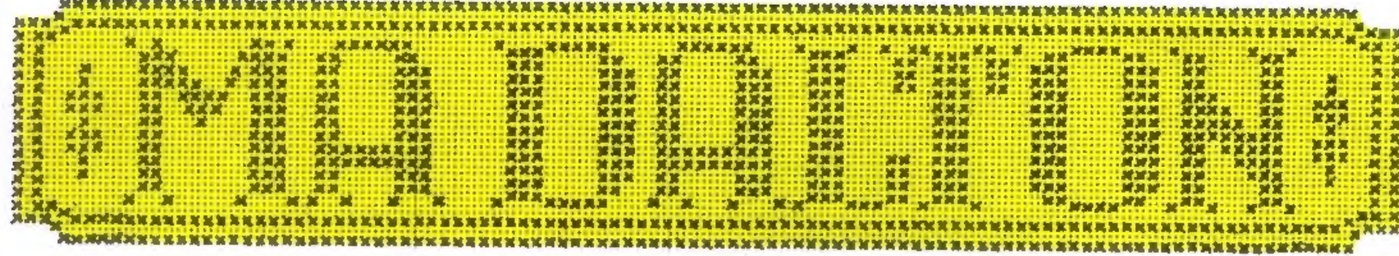

MA DALTON

DAT LIEP GESMEERD! STOP 'T MAAR GAUW IN DE SPAARPOT!
ALS WE DE HELE BUIT BINNEN HEBBEN, LATEN WE 'T AAN MA ZIEN...
EN DAN 'NS KIJKEN OF AVERELL NOG STEEDS D'R LIEFSTE KNUFFELTJE IS!
1000
1000

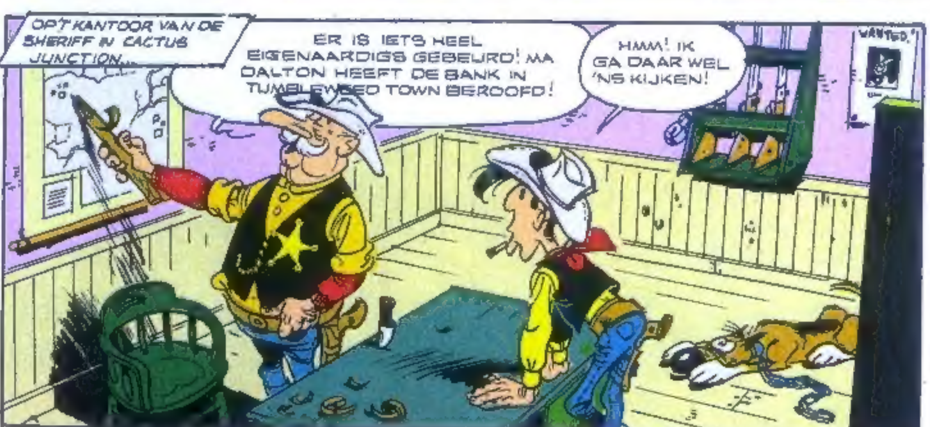

HEB JE ALLES, JOE?
NATUURLIJK MA! WAT DACHT U?

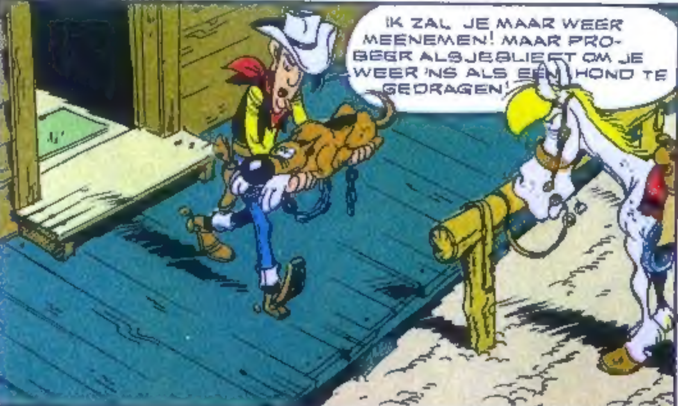

WAAR IS M'N BEZEM?
OEI! DIE HEB IK VERGETEN BIJ DE BA-

EN HOE MOET IK DE MIJN DAN SCHOONHOUDEN?

MORGEN GA IK BOODSCHAPPEN DOEN EN DAN BRENG IK 'N PRACHT VAN EEN BEZEM VOOR JE MEE!
23 A

DA'S LIEF VAN JE, JONGEN! WASSEN JULLIE JE TOETJES, DAN MAAK IK 'T ETEN KLAAR!

OP 'T KANTOOR VAN DE SHERIFF IN CACTUS JUNCTION...
ER IS IETS HEEL EIGENAARDIGS GEBEURD! MA DALTON HEEFT DE BANK IN TUMBLEWEED TOWN BEROOFD!
HMM! IK GA DAAR WEL 'NS KIJKEN!
WANTED

IK ZAL JE MAAR WEER MEENEMEN! MAAR PROBEER ALSJEBLIEFT OM JE WEER 'NS ALS EEN HOND TE GEDRAGEN!

HIJ HEEFT KUREN EN IK DRAAI ER VOOR OP!
MORRIS + GOSCINNY
23 B

LUCKY LUKE

MA DALTON

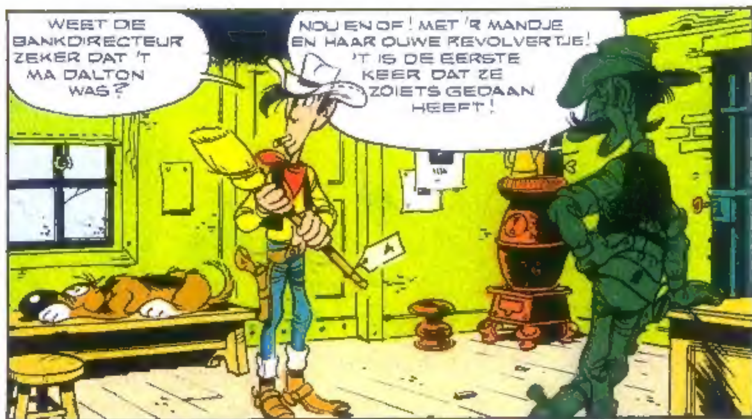
TUMBLEWEED TOWN SHERIFF

DIE BEZEM IS ONZE ENIGE AANWIJZING, LUKE! MISSCHIEN KAN DIE HOND VAN JE 'T SPOOR VAN MA DALTON VINDEN, ALS-IE AAN DIE BEZEM RUIKT!

DAT ZOU 'N WONDER ZIJN, SHERIFF!

WORDT GEZOCHT

HOGE BELONING

ZE ZEIDEN DAT IK JE HIER KON VINDEN, LUCKY LUKE! MA DALTON HEEFT DE BANK IN POISON IVY GULCH BEROOFD!

HÉ LUCKY LUKE!

